

Obiskali Franca Leskoška — Luko

Poimenovanje brigade po njem

V zdravilišču Topolšica je bil te dni na rehabilitacijskem zdravljenju član sveta federacije Franc Leskošek — Luka. V tem času so ga obiskali številni družbenopolitični delavci in občani naše občine. V ponedeljek pa so ga obiskali predstavniki občinske konference ZSMS Velenje in ga poleg toplih želja za skorajšnje okrevanje zaprosili za poimenovanje druge stalne mladinske delovne brigade v občini Velenje z njegovim imenom. Ob tej priložnosti je tovariš Leskošek predstavnik občinske konference ZSMS opozoril na izreden pomen mladinskih delovnih akcij ter privolil, da se druga stalna mladinska delovna brigada poimenuje z njegovim imenom.

V ponedeljek pa so skupno s predstavniki družbenopolitičnih organizacij in skupščine občine Velenje obiskali Franca Leskoška — Luko tudi predstavniki krajevene skupnosti Topolšica. Ob tej priložnosti so mu v restavraciji hotela Toplica pripravili zabavni program, v katerem je sodeloval narodnozabavni ansambel Planika, jamarski klub iz Topolšice pa je prikazal zanimive diapozitive iz kraške jame pod Lomom, ki je bogata z različnimi kapniki. Krajsani so tovarišu Leskošku predstavili tudi svoj kraj ter spregovorili o samoupravnih organiziranosti in nadaljnjih načrtih, ki so vezani predvsem na razvoj zdraviliškega turizma. Kako živo je zanimanje Franca Leskoška — Luke za razvoj naše občine, dokazuje tudi to, da je v času svojega zdravljenja v Topolšici poleg številnih delovnih obiskov, pregledoval tudi načrte bodočega zdravilišča in predlagal nekatere pomembne dopolnitve. (B.Z.)

Med pogovori v Topolšici

Za 22. julij
— praznik vstaje
slovenskega
ljudstva
pošiljajo iskrene
čestitke
vsem borcem
NOV
in aktivistom

Skupščina občine Velenje
Izvršni svet skupščine občine Velenje
Občinska konferenca SZDL Velenje
Občinska konferenca ZKS Velenje
Občinski svet ZSS Velenje
Občinska konferenca ZSMS Velenje
Občinski odbor ZZB NOV Velenje
Občinska konferenca ZRVS Velenje

Iz dela mladih

Razgibano med počitnicami

V nedeljo, 6. julija je odšla na mladinsko delovno akcijo v Sarajevo naša stalna brigada Karel Destovnik-Kajuh. Na zvezni mladinski delovni akciji bo urejala zemljiščne objekte za zimske olimpijske igre, ki bodo v Sarajevu čez štiri leta.

V teh mesecih pa bodo naši mladinci sodelovali še na akcijah v Beli krajini in Slovenskih Gorah ter na lokalnih delovnih akcijah v občini Velenje. Tako pripravljajo občinska konferenca ZSMS Velenje 19. in 20. julija lokalno mladinsko akcijo v Cirkovcah. Mladi bodo skupno s krajsani te krajevene skupnosti opravili nekatera zaključna dela pri izgradnji telefonskega omrežja. V tej krajevniskupnostisomladi letos že pomagali pri izkopu jam in postavitvi telefonskih drog.

Kljub dopustom potekajo še nekatere druge akcije mladih. V tem mesecu na področnih konferencah občinske konference ZSMS Velenje mladi obravnavajo problematiko s področja kadrovske politike ter trenutni družbenopolitični in gospodarski položaj pri nas in v svetu, razpravljajo o položaju mladih v današnji družbi ter o njihovi vlogi pri izvajanju politike ekonomske stabilizacije in usmerjenega izobraževanja.

Mladi pa se poleg tega prizadevno pripravljajo na letošnje mladinsko poletno politično šolo.

V taboru je nadvse prijetno

V teh dneh je zelo živahno tudi v Ribnem na Gorenjskem, kjer so tudi letos postavili taborniki odreda »Jezerski zmaj« iz Velenja Kajuhov tabor. Mladi iz velenjske občine taborijo v teh krajih že trinajsto leto zapored. Na kar najbolj slovesen način pa bodo v teh dneh proslavili tudi pomemben jubilej — 30. let taboriške organizacije v Šaleški dolini.

Letos bo v Ribnem taborilo v treh izmenah okoli 350 mladih. V prvi, to je od 27. junija do 2. julija, so taborili študentje, v ostalih izmenah pa bodo ta-

borili mladih iz Soštanja, Velenja in Šmartnega ob Paki. Stroški so dokaj nizki, saj stane devetdnevno taborjenje s prevozom le 1200 dinarjev.

Taborniki so si pripravili tudi zelo pester in bogat program. V dopoldanskem času nabirajo svoje znanje v gozdni šoli, v popoldanskem času pa so na sporedu športna tekmovanja in orientacijski pohodi.

V taboru je nadvse prijetno, za nekaj časa so pozabili celo na dom. Ob obisku so nam prav vsi obljubili, da bodo v takšen tabor še prišli.

Izvršni svet

Pričetek gradnje vodovoda Ljubija

V ponedeljek so se sestali na 83. seji člani Izvršnega sveta skupščine občine Velenje.

Predstavniki samoupravne interesne komunalne skupnosti je podal poročilo o gradnji vodovoda Ljubija. Ta samoupravna interesna skupnost je doživljala zaradi dolgotrajnega pričetka gradnje s strani delegatov precejšnje kritike, vendar pa je potrebno povedati, da do gradnje ni prišlo zaradi neusklajenosti stališč zvezne in področne vodne skupnosti. Zaradi tega tudi niso mogli dobiti soglasij. Strokovna stališča še vedno niso usklajena za zajetje vode.

Kot je povedal predstavnik samoupravne interesne komunalne skupnosti, bodo z deli, pri izgradnji tega nadvse pomembnega vodovoda pričeli takoj, saj so že podpisali pogodbo za prvo fazo izgradnje, to je napeljave cevodovoda v dolžini 12 km, z Nivojem iz Celja. Dela naj bi bila končana v šestih mesecih. Sredstva za prvo fazo so zagotovljena, nabavili pa so že ves potreben material. V prvo fazo izgradnje sodi tudi zajetje vode, za kar pa še nimajo soglasij. Takoj nato naj bi pričeli tudi z drugo in tretjo fazo (čistilna naprava in rezervoarji v Pesju). Investicijska vrednost vodovoda bo znašala 105 milijonov dinarjev. 70 milijonov imajo zagotovljenih lastnih sredstev, ostala sredstva pa so kreditna.

Vodovod Ljubija, ki ga v naši občini že nestrpnost pričakujemo, naj bi bil dograjen, kot je dejal predstavnik samoupravne interesne komunalne skupnosti, do prvega avgusta. Člani izvršnega sveta so opozorili, da je rok izgradnje kratek, zato naj ga izvajalec del ponovno pretehta, saj si ne smemo neprestano dovoljevati, da se potem roki izgradnje prekoračijo.

Veliko pozornosti so namenili člani izvršnega sveta na ponedeljkovi seji tudi poročilu o iz-

gradnji in oblikovanju programa RTC Golte. Predstavnik Rdeče dvorane je podal poročilo o delih, ki so že bila opravljena. Prisotne je seznanil, da je gondolska vlečnica že usposobljena za prevoz potnikov in blaga, predno pa je bodo spustili v obratovanje, morajo zagotoviti nujne rezervne dele. Vlečnica še ni tehnično prevzeta, vendar pa ocenjujejo, da bo to formalnost, saj so bila vsa dela ves čas strokovno nadzorovana.

Uredili so tudi cesto s parkiriščem dva kilometra pod vrh Golt. Naprej pa urejajo dostavno cesto do Mozirske koč in do hotela. Istočasno urejajo na Golteh tudi smučišča, v teku pa so tudi dela za novo dvosedežnico. Še vedno se niso odločili, kako bo z dostopom na Golte od parkirišča dalje. To v programu ni opredeljeno, niti v njem ni rešeno vprašanje gostinstva na Golteh. Nejasnih pa je bilo še več vprašanj glede nadaljnjih del pri usposodbi Rekreacijsko turističnega centra Golte. Člani izvršnega sveta so zaradi tega zahtevali, da programe Rdeče dvorane pregleda priznana domača ali pa tuja firma in da svojo oceno. Rdeča dvorana pa je dolžna pripraviti tudi finančno poročilo o tem, koliko in za kaj so že porabili sredstva pri sanaciji. Nujno je potrebno razrešiti tudi vprašanje gostinstva. Dogovorili so se še, da bodo programe smučišča na Golteh ocenili tudi predstavniki smučarskih klubov naše regije. Vse to pa je potrebno opraviti in izvršnemu svetu dostaviti v desetih dneh. Zimska sezona se naglo bliža, zato se z deli ne sme zavlačevati.

Na ponedeljkovi seji so člani Izvršnega sveta obravnavali še polletno bilanco prihodkov in odhodkov proračuna za leto 1980. To poročilo bodo posredovali v obravnavo tudi delegatom Skupščine občine Velenje v mesecu avgustu.

Mira Zakošek

Krepko smo zakorakali v čas dopustov in letnega oddiha. Mnogi preživljajo zaslužene dni počitka kje ob obali ali na planinah, nekaj se jih na dopust odpravlja v teh dneh, nekaj pa jih bo ostalo doma.

V Lajšah pri Soštanju, pod kozolcem pa ustvarja in tako preživlja svoj dopust rudar samorastnik Polde Rober. Njegove roke spretno dolbejo v dva metra in pol visoko lipovo drevo, iz katerega nastaja »Mati z otrokom«. Pri delu ga ne moti niti deževno vreme, saj je pod kozolcem dovolj strehe in prostora. Umetniški izdelek, bo krasil prostor njegove dnevene sobe. Polde Rober pa upa, da se bo materi z otrokom pridružil še kakšen rudar.

Spet pomor rib

V Paki morili cianidi

Morda majhna človeška napaka ali pa velika neodgovornost in zopet so morilski cianidi zasejali smrt med ribji zarod v reki Paki. Smrt je prišla iznenada z jutranjim dežjem, verjetno z nevarno odplako iz industrijskih obratov. Za stotine vodnih prebivalcev ni bilo rešitve. Dve toni, predvsem belih rib, je šlo v nič, zatrujejo ribiči. Štiri leta skrbi in dela, da bi po zadnji takšni katastrofi obudili življenje, vsaj v delu reke Pake od vasi Gorenje do izliva v Savinjo, so bila jalova. Spet so cianidi uničili ta trud.

Srhljivo, neodgovorno izničevanje našega okolja, marsikoga ne vznemirja. Zlahka je namreč posegati v naravo, dokler se ne čutimo ogroženi. Zlahka prepuščati zanamcem bedno podobo naše »razvite« civilizacije.

Čprav to tokrat ni bilo velikansko uničenje in se večje katastrofe dogajajo vsak dan, pa se je vendarle potrebno postaviti po robu tudi takšnim dejanjem. Odločno in brezkompromisno! Sicer nas bo v jutrišnjem dnevu pričakalo opustošeno okolje, v katerem ne bo življenja tudi za človeška bitja. B. Z.

Stavbno zemljiška skupnost

Načrtno pristopiti k izgradnji

Osrednja točka dnevnega reda na skupščini stavbno zemljiške skupnosti, ki je bila zadnje dni preteklega meseca, je bila ocena razvojnih možnosti te skupnosti za obdobje 1984—1985. Med drugim so delegati obeh zborov še določili izhodiščne cene za urejanje stavbnega zemljišča v soseski Salek II ter določili način obračunavanja stroškov urejanja stavbnega zemljišča za še prosta stavbna zemljišča v že pretežno zazidanih soseskah (za zasebno gradnjo).

Delegati so menili, da je pri ocenjevanju možnosti urejanja stavbnih zemljišč v občini Velenje v obdobju 1981—1985 treba izhajati iz izhodišč ter osnovnih ciljev razvoja občine Velenje ter iz raz-

vojnih usmeritev posameznih področij gospodarstva in družbenih dejavnosti. Srednjeročni načrt stavbno zemljiške skupnosti in drugih SIS gospodarstva za to obdobje temelji na razvojnih temeljih organizacij združenega dela, krajevnih skupnosti, samoupravnih interesnih skupnosti ter drugih samoupravnih organizacij in skupnosti, katerih razvojni programi imajo svoj odraz v prostoru. Planiranje se prične s programom pridobivanja zemljišč in ga je možno izdelati po sprejetju urbanistične dokumentacije ter na osnovi dinamike gradnje stanovanjskih in spremljajočih objektov ter določitve vrstnega reda izgradnje sosesk.

Na osnovi namenske izrabe prostora in gostote pozidave je potrebno analizirati zmožljivosti komunalnih objektov in naprav, stopnjo obstoječe opremljenosti ter ugotoviti potrebe po izgradnji novih objektov in naprav v soseski. Istočasno pa je potrebno ugotoviti tudi sposobnosti komunalnega gospodarstva glede možnosti priključkov na primarni vodovod, kanalizacijo. Obstoječa urbanistična dokumentacija predvideva gradnjo družbenih stanovanj v Salek II, Salek III, Selo, Smartno ob Paki, Topolšici in Pohrastniku. Nadaljno gradnjo družbenih stanovanj pa bo stavbno zemljiška skupnost izvajala na področju Konovo Turn, vendar je začetek gradnje med drugim od-

visen od geoloških raziskav. Le zelo majhno število stanovanj pa bo možno graditi še v Velenju. Delegati so menili, da je treba k izgradnji sosesk oziroma zazidalnih območij pristopiti načrtno. Izgradnja proizvodnih objektov pa bo mogoča le v industrijski coni I in II, v Velenju, v industrijskem območju Trebuš, Sela, Smartnega ob Paki in Gorenja. V prihodnje se bodo oddajala le kompletno urejena stavbna zemljišča za družbeno kot tudi zasebno gradnjo. Oceno razvojnih možnosti stavbno zemljiške skupnosti za obdobje 1981—85 pa mora še v potrditev združenemu delu.

-TK-

Zveza kulturnih organizacij Velenje

Bogata dejavnost

Polovica leta je že za nami. To pa je hkrati tudi čas, ko pogledamo in ocenimo delo, ki smo ga do sedaj opravili. Rezultati pa so nam kazalci dela za prihodnje.

Svoje delo in prizadevanja v petih mesecih so ocenili tudi kulturniki občine Velenje in ugotovili, da je bila njihova polletna dejavnost zelo bogata in pestra. Vseskozi so bila njihova prizadevanja usmerjena v reševanje tekočih težav. Kulturno dejavnost v naši občini so poskušali usmerjati tako, kot so jo načrtovali.

Pri zvezi kulturnih organizacij Velenje deluje deset odborov, pred nedavnim pa se jim je pridružil še enajsti — plesni, ki je upravičil svoj vstop v zvezo na-

stopom na občinski prireditvi Naša beseda 80.

Odbor za kulturno dejavnost delavcev iz drugih republik je začel s svojim delom po zveznem posvetovanju v preteklem letu. Njegov program zajema glasbeno, folklorno, likovno ter literarno dejavnost ter jih povezuje v kulturno umetniško društvo Bratstvo in enotnost.

Zelo bogato je bilo v petih mesecih tudi glasbeno življenje. V Velenju in Soštanju so se za praznični ženski mladi pevci. Otroški pevski zbor osnovne šole Veljka Vlahoviča, glasbene šole in deklinski pevski zbor gimnazije Velenje so na občinski prireditvi dosegli velik uspeh, saj so se vsi

trije uvrstili na zvezno tekmovanje mladinskih pevskih zborov, ki bo prihodnje leto v Celju. Visok jubilej, 60. letnico delovanja, je slavil Kajuhov pevski zbor iz Soštanj. Ob tej priložnosti je pripravil v domu kulture v Velenju samostojen koncert, ki je privabil mnog ljubiteljev zborovskega petja. Mešani pevski zbor Gorenje se je udeležil republiškega srečanja odraslih pevskih zborov v Mariboru in prejel bronasto odličje, kar je za tako mlad pevski zbor veliko priznanje.

Zelo tvorno pri zvezi kulturnih organizacij deluje tudi dramska dejavnost. Največ uspeha na tem področju je dosegla amaterska igralska skupina iz Smartnega ob Paki v Verasovo priredbo komedije Nekoč in danes, saj se z njo uvrstila med najboljše amaterske skupine v republiki. V svoji sredi pa ima ta igralska skupina zelo dobre igralce, ki so na letni konferenci Združenja gledaliških skupin prejeli najvišje priznanje — Linhartovo plaketo. Amaterski gledališčniki iz Smartnega ob Paki se bodo udeležili še letošnjega Borštnikovega srečanja, načrtujejo pa mnogo gostovanja širom po Sloveniji.

V mesecu maju se je velejskemu občinstvu predstavilo Amatersko gledališče Velenje z uprizoritvijo Dogodek v mestu Gogi in poželo pri obiskovalcih velik aplavz, šentiljski igralci pa so se predstavili z Marinčevno Komedijo o komediji.

Po nekaj sušnih letih je v naši občini znova oživela klubska dejavnost. Največja prireditev na tem področju je prav gotovo Naša beseda. Letos je v tej kulturni prireditvi nastopilo čez 200 mladih

oziroma 16 skupin v različnih zvrsteh kulturne dejavnosti.

Odbor za likovno umetnost je skupaj s kulturnim centrom pripravil razstavo del mladih likovnikov.

Gotovo ima med vsemi odbori zveze najbolj razvejano dejavnost kino klub Gorenje, ki je pripravil 12 filmskih projekcij. Člani so sodelovali na Naši besedi 80, predvajali filme po krajevnih skupnostih naše občine, nastopili so na petkovem kulturnem večeru, s svojimi filmi pa so se udeležili še klubskega festivala, 9. mednarodnega festivala in zveznega festivala amaterskih filmov v Sloveni Gradcu. Največ pozornosti pa mladi filmski amaterji posvečajo mladim in vseh osnovnih šolah naše občine. Za tako bogato in pestro dejavnostjo kino kluba Gorenje ne zastajajo tudi člani folklorne skupine Koleda in lutkarske sekcije.

Tudi prihodnje čaka kulturnike naše občine mnogo dela. Še naprej si bodo prizadevali za razširitev kulturne dejavnosti med delavci, pripravili bodo vrsto kulturnih prireditev in organizirali tečaje slovenskega jezika za delavce iz sosednjih republik. Bolj kot doslej mora zaživeti delo odborov za kulturo pri občinski konferenci SZDL in občinskem sindikalnem svetu zveze sindikatov, ki morajo v prihodnje svoja prizadevanja in aktivnosti uskladiti z nalogami zveze kulturnih organizacij Velenje. Več pozornosti pa nameravajo kulturno delavci nameniti mladini ustvarjalcem, jih spodbujati in podpirati.

TK

Zelene straže

Uspešne pri varstvu okolja

Pred tremi leti so bile na vseh centralnih in podružničnih šolah naše občine ustanovljene zelene straže. Njihova glavna naloga je čuvanje narave in človekovega okolja in sodelovanje v tekmovanju pionirskih iger, ki so potekale pod skupnim naslovom NARAVA—ZDRAVJE—LEPOTA. Zeleni stražar je lahko postal vsak pionir ali mladinec od 1. do 8. razreda osnovne šole, ki je želel trajno in zavestno gojiti lep odnos do narave ter širita takšen odnos in znanje v svojem okolju.

Svet zveze pionirjev Velenje je v preteklem šolskem letu spodbudil vse člane zelenih straž in njihove mentorje, da so z delovnimi akcijami v svojem šolskem okolju opozarjali starše, občane, društva in delovne organizacije na skupno odgovornost za čisto in lepo urejeno sosesko, v kateri živijo. Odziv je bil zelo velik, saj so se v tekmovanje vključili vsi pionirski odredi naših šol. Tako je bilo v osmih odredih vključenih v zeleno stražo

kar 475 pionirjev in mladincev, ki so organizirali 27 večjih delovnih akcij in naredili 167 izdelkov, kot so ptičje krmilnice in valilnice, opozorilne table, razne lepake, opozorila in obvestila. Pripravili pa so tudi več predavanj in razstav. V akcije zelenih stražarjev so se vključili še člani raznih društev, delovnih organizacij, kar najtesneje so mladi čuvaji narave in okolja sodelovali s komunalno skupnostjo, komisijo za varstvo okolja pri skupščini občine Velenje, s krajevnimi skupnostmi ter mnogimi hišnimi sveti.

Ob zaključku enoletnega dela pionirjev in mladincev, ki so v tem šolskem letu skrbeli za naravo in človekovo okolje, je občinska zveza prijateljev mladine Velenje pripravila v domu kulture srečanje zelenih stražarjev, ki je bilo sredi preteklega meseca. Zelo prizadevnim in uspešnim članom zelenih straž so na srečanju podelili tudi priznanja in nagrade.

T. K.

Občinska zveza prijateljev mladine

Veliko dela tudi v prihodnje

Med številnimi organizacijami in društvi, ki delujejo v naši občini je tudi zveza prijateljev mladine. Prednostna naloga vseh članov zveze pa je skrb za srečno in zdravo otroštvo naše mlade generacije. Ko so pred nedavnim ocenili delegati delo občinske zveze prijateljev mladine naše občine, so ugotovili, da je bilo kljub težavam dokaj uspešno. Pokazale so se sicer nekatere pomanjkljivosti, predvsem zaradi bogate in razvejane dejavnosti. V prihodnje pa bo potrebno tudi te odpraviti in tako še izboljšati delo zveze.

Ker je le organiziran in sistematičen pristop pogoj za uspešno vodenje zveze in za uresničevanje sprejetih nalog, so člani občinske zveze prijateljev mladine oblikovali pri predsedstvu za različna področja posebne odbore, svete in komisije, kot so svet zveze pionirjev, svet za družbeno vzgojo, za sodelovanje s starši, komisijo za letovanje in rekreacijo, odbor za Kajuhovo bralno značko ter odbor za samoupravni nadzor. Dejavnost, ki je zelo široka, pa je vezana na mnoge prostovoljne sodelavce in aktiviste v krajevnih skupnostih, v šolah pa na mentorje pionirskih odredov in interesnih dejavnosti.

Predsedstvo zveze prijateljev mladine občine Velenje si je v preteklem letu prizadevalo za razširitev te dejavnosti v vseh krajevnih skupnostih. Tako se je pridružil krajevnim organizacijam prijateljev mladine še šest novih. Člani občinske zveze so pripravili številna posvetovanja, kot so negativni odnosi odraslih do otrok, širjenje alkoholizma med osnovnošolsko mladino, naši odnosi do mladih iz drugih republik, bili so organizatorji vsakoletne množične akcije Kurirčkove pošte, ob novem letu

so za naše najmlajše pripravili številne prireditve ter jih obdarili. Svet za družbeno vzgojo otrok je uredil za predšolske otroke tudi cibernovo knjižnico, v kateri je zbranih kar 650 knjig, izvedli so akcijo zbiranja naročnikov revije Otrok in družina, v šestih krajevnih skupnostih naše občine pa so pripravili potujočo razstavo igrač. V počitniških dneh so skupaj s taborniškimi odredom Pusti grad iz Soštanj pripravili dnevni tabor otrok v Zavodnjah ter delo z otroki na igriščih. Del pozornosti pa so namenili tudi izobraževanju vzgojiteljc in staršev.

Prav tako bogat in pester je tudi program za letošnje leto, ki zajema dejavnosti 10 društev prijateljev mladine in 18. pionirskih odredov v občini. Člani občinske zveze prijateljev mladine občine Velenje se bodo tudi v prihodnje zavzemali za oblikovanje socialistične družbene zavesti pri delu z otroki, za razvijanje bratstva in enotnosti jugoslovanskih narodov in narodnosti, za usposabljanje in pridobivanje delavcev za delo z otroki. Pripravili pa bodo tudi več prireditev, srečanj in potovalov. Čaka pa jih tudi zelo težka in odgovorna naloga, kot je usposabljanje aktivistov zveze prijateljev mladine v posameznih krajevnih skupnostih, saj morajo biti le-ti sposobni prevzeti vlogo koordinatorjev za delo in skrb za otroke v krajevnih skupnostih. Glavna naloga članov v prihodnjem obdobju pa je tudi ustanovitev društva prijateljev mladine v samem centru Velenja.

Na volilni konferenci, ki je bila sredi preteklega meseca, so izvolili tudi novo vodstvo občinske zveze prijateljev mladine Velenje. Dolžnost novega predsednika je prevzel EMIL HARTNER.

-TK-

Pisma bralcev

Vendarle normalno življenje

Prebivalci Soštanj, ki stanujejo ob Aškerčevi ter Levstikovi cesti, v neposredni bližini hladilnikov in ostalih naprav elektrarne, se zahvaljujemo samoupravnim in poslovnim organom soštanskih termoelektrarn za razumevanje, trud in finančno pomoč pri ureditvi bivalnih pogojev.

Krajani jugovzhodnega dela Soštanj ob koncu leta 1955, ko je bila končana prva faza montaže elektrarne še slutili nismo, kakšne nevarnosti nam bo prinesla izgradnja tako velikega elektroenergetskega objekta. Vedeli smo, da se nam bo idilično domovanje na obrobju Soštanj spremenilo, da bo naš že ustaljen življenjski ritem postal drugačen. Nismo pa vedeli, da se bo spremenil in tolikšni meri. Se posebej se je položaj poslabšal po izgradnji TES III, in ko je leta 1972 začel obratovati blok 4 s še višjim in večjim hladilnim stolpom blizu naših hiš.

Močno se je povečalo šumenje, ki ga je povzročala padajoča voda v hladilnik, rosenje in umeten dež je ob jugovzhodnem vetru in nizkem tlačnem pritisku padal po naših strehah, vlažnost ozračja je bila stalno nad normalno mejo. Ko pa so se vodne kapljice pomešale z izmečki dimnikov, je ob neugodnem vetru postalo bivanje v taki bližini hladilnikov že skoraj nezno. Vsem navedenim tegobam pa se je pozimi pridružil še mrav in poledica.

Celo poleti smo zama pričaovali kak posebno vroč dan, kajti v bližini hladilnih stolpov zaradi močnega prepiha gretje ni bilo mogoče, pozimi pa se s povečanim kurjenjem ni dalo stanovanja zadovoljivo ogreti in pregneti vlagi iz sobnih sten. Zato smo začeli pisati pritožbe, prosjati za odškodnino, ponudili pa smo tudi domačije v odkup oziroma zamenjavo. Vsi navedeni koraki pa niso dali zadovoljivega rezultata, dokler se samoupravni organi TES niso resno zavzeli za odpravo precejšnjega dela težav. Tako so hladilniki dobili lovilce kapljic, ki so zmanjšale rosenje, vlažnost in poledico; stari kotli so dobili nove elektrofiltre za čiščenje dimnih plinov tako, da sedaj skoraj ne opazimo več sajastih padavin in umazanega dežja. Najpomembnej-

ša pridobitev, ki smo jo krajani dobili pa je priključek za toplotno ogrevanje. Sedaj nam je po dolgem času uspelo odpraviti vlogo iz naših stanovanj. V hladnih jesenskih in zimskih dneh se je v naše domove vselila prijetna toplota.

Se enkrat hvala vsem članom delovnega kolektiva soštanskih termoelektrarn za pomoč.

Stanovalci Aškerčeve in Levstikove

»NAŠ ČAS«. Glasilo SZDL, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, p. o. Velenje, Foitova 10.

»NAŠ ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965; do 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstrednik. »SALEŠKI RUDAR«, kot tednik pa izhaja »NAŠ ČAS« od 1. marca 1973 naprej.

Uredništvo: Marijan Lipovšek (direktor in glavni urednik), Stane Vovk (odgovorni urednik), Janez Plesnik, Boris Zakošek, Mira Zakošek, Tatjana Kelenc (novinarji) ter Vlado Besednjak (oblikovalec).

Izhaja ob petkih. Uredništvo in uprava Foitova 10, poštni predal 89, 63320 Velenje, telefoni (063) 850—087, 850—316, 850—317. Brzojavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvida je 5 dinarjev, letna naročnina 210 dinarjev (za tujino 420 dinarjev).

Ziro račun pri SDK, podružnica Velenje, številka 52800—603—38482.

Grafična priprava in tisk: ČGP Večer Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo. Za »NAŠ ČAS« se po mnenju Sekretariata za informacije izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, številka 421—1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljnega davka od prometa proizvoda.

Ivan Malenšek

Poslovili smo se od člana Zveze rezervnih vojaških starešin, člana ZB NOV, rezervnega podpolkovnika Ivana Malenška.

Ivan Malenšek se je rodil 2. maja 1920 leta v Kamnu pri Sentrupertu na Dolenjskem kot sedmi otrok v delovni in napredni dolenjski kmečki družini. Svojo mladost je preživel doma, kjer je že zgodaj spoznal trdoto predvojnega kmečkega življenja. Po končani osnovni šoli se je v Ljubljani izučil krojaške obrti in delal kot krojaški pomočnik do leta 1942. V tem času je spoznal in okusil težke razmere delavskega razreda, kar ga je usmerilo na revolucionarno pot borca za pravice delavcev.

Ob okupaciji naše domovine se je vključil v prve vrste. Ob napadu na vlak, s katerim se je vračal domov, so ga zajeli Italijani in ga skupaj z drugimi zaprli v graščino Rakovnik. Po dveh tednih zaslivanja in mučenja so ga zaradi pomanjkanja dokazov izpustili. V jeseni leta 1942 se je vključil najprej v Dolenjski odred, nato v Gubčev in Levstikovo brigado in nazadnje še v 3. Cankarjev bataljon.

Svoje vojaške obveznosti in naloge je odlično izpolnjeval in prevzel pomembne vojaške funkcije od komandirja voda v Gubčevi brigadi do pomočnika komandanta in nazadnje komandanta 3. Cankarjevega bataljona. Na tem položaju je tudi dočkal osvoboditev.

Po osvoboditvi je Ivan Malenšek nadaljeval vojaško kariero in napredoval vse do visokega čina podpolkovnika. Kot aktivni oficir JLA je služboval v Mariboru, v šoli rezervnih oficirjev v Zadru, nato v Splitu, vse do upokojitve leta 1961 pa v Beogradu.

zancev. Aktivno pa se je vključil tudi v delo družbenopolitičnih organizacij v mestu in občini, posebno še v organizacijah zveze borcev in zveze rezervnih vojaških starešin. V zvezi rezervnih vojaških starešin je bil aktiven sotovorec pri kreiranju in uresničevanju nalog in ciljev te organizacije. Posebno pozornost pa je posvečal tudi delu v združenju borcev NOV. Dolgo časa je bil njen predsednik. Veliko je storil Ivan Malenšek tudi na področju prenašanja tradicij narodnoosvobodilne borbe na mlajše generacije.

Tovariša Ivana Malenška, rezervnega podpolkovnika, se bomo spominjali kot delavnega in vestnega sodelavca, tovariša in prijatelja. Njegov lik bo postal ZRVS za vzgled mlajšim članom.

Občinska konferenca ZRVS in ZB NOV Velenje

Toplovod, KOC in DOM Velenje

V razpravi nova samoupravna organiziranost

Potreba, da spremenimo oziroma preoblikujemo organiziranost izvajalskih delovnih organizacij na področju komunalnega in stanovanjskega gospodarstva ni nova. Zato so delavci delovnih organizacij Toplovod, Komunalni center in Dom Velenje letos ponovno sprejeli pobudo uporabnikov komunalne in stanovanjske interesne skupnosti ter v skladu z resolucijo o politiki izvajanja družbenega plana občine Velenje za obdobje 1972 - 1980 v letu 1980, pričeli z akcijo za spremembo organiziranosti na tem področju.

Glavni razlog, ki vodi k združenju teh treh enovitih delovnih organizacij, je želja po skladnejši in boljši komunalni oskrbi, vzdrževanju in upravljanju komunalnih objektov ter vzdrževanju in poslovanju v prostoru, ustrezno programiranje razvoja in gradnje komunalnih oskrbovalnih sistemov ter družbenih stanovanj in poslovnih prostorov.

Nova organiziranost naj bi omogočila tudi večje izkoriščenje izkušenj na področju vzdrževanja, upravljanja, snovanja, načrtovanja in novogradnje komunalnih objektov in naprav ter družbenih stanovanj in poslovnih prostorov.

Dosegli bi boljše izkoriščenje kadrovskih, organizacijskih in tehnično ekonomskih zmogljivosti obstoječih enovitih delovnih organizacij. Omogočili usklajeno in organizirano ponudbo komunalne oskrbe, svobodno menjavo dela in moten sistem obračuna komunalne oskrbe. To pa niso vse prednosti. S skupnim delovanjem bi namreč tudi ustvarili pogoje za postopno izenačevanje komunalnega in stanovanjskega standarda uporabnikov, zagotovili uspešnejše poslovanje bodočih temeljnih organizacij ter delovne organizacije v celoti. Nova organiziranost pa bi omogočila tudi usklajeno in dolgo-

ročnejše zagotavljanje pogojev za izboljšanje položaja delavcev komunalno in stanovanjskega gospodarstva, seveda v odvisnosti od specifičnosti dela, od zahtevnosti ter od rezultatov dela. Ustvarjeni bi bili pogoji za skupno koriščenje organizacije, za enotnejše in gospodarnije poslovanje ter nadaljevanje razvijanja samoupravnih socialističnih odnosov v delovni organizaciji in interesnih skupnosti gospodarskih dejavnosti.

Na območju naše občine opravljajo komunalno stanovanjsko dejavnost tri delovne organizacije Toplovod Velenje, ki se ukvarja s toplotno oskrbo uporabnikov, Komunalni center Velenje, ki opravlja vrsto komunalnih storitev in Dom Velenje, ki vzdržuje družbeni stanovanjski fond.

Poglavitna značilnost sedanje organiziranosti izvajalcev na tem področju komunalne in stanovanjske oskrbe je "razdrobljenost". Tako razdrobljenost izvajanja tekoče dejavnosti, se pravi komunalne oskrbe, še bolj pa neusklajenost na področju stanovanjske in komunalne gradnje, ki je razdrobljena že v samem dogovarjanju.

Ker je samoupravno dogovarjanje o pridobivanju zemljišč, njihovi komunalni opremljenosti in stanovanjski izgradnji razdrobljeno na tri samoupravne interesne skupnosti prihaja do parcialnih rešitev že v snovanju, načrtovanju in programiranju. Do nadaljnjih neskladij pa seveda prihaja še pri izvajanju in gradnji.

"Cilji povezovanja oziroma združevanja teh treh enovitih delovnih organizacij so nam torej zelo jasni in neke analize o ekonomski upravičenosti nismo delali, saj se zavedamo, da z združitvijo lahko dosežemo večjo racionalnost gospodarjenja ter večjo usklajenost pri načrtovanju in pri sami gradnji," meni JOŽE MRAZ, vodja skupine za pripravo elabora-

ta za izvedbo integracijskih procesov. Nadaljuje pa: "Menimo, da je potrebno s spremembo organiziranosti izvajalcev v komunalno stanovanjskem gospodarstvu doseči, da bodo izvajalske organizacije v celoti odgovorne za enostavno in razširjeno reprodukcijo pri čemer ni potrebno, da bi krepile svoje zmogljivosti za gradnjo. V vsakem primeru pa morajo obvladati komunalne sisteme, kar pomeni, da morajo te sisteme načrtovati ter organizirati in nadzirati gradnjo, saj jih potem dobro ali slabo narejene sprejemajo v upravljanje in vzdrževanje.

Doseči je potrebno, da bodo komunalne organizacije imele na podlagi izkušenj iz vzdrževanja in upravljanja večji vpliv pri snovanju koncepta gradnje. To velja predvsem za področje stanovanjske izgradnje, kjer se delovna organizacija DOM Velenje ne pojavlja kot kakšen pomemben udeleženec pri oblikovanju stanovanjske izgradnje."

Na podlagi teh temeljev in smernic, ki so zapisane v resoluciji gospodarjenja za letošnje leto so omenjene delovne organizacije v januarju izdelale akcijski program za izvedbo integracijskih procesov.

Ta akcijski program so sprejele družbenopolitične organizacije in samoupravni organi v delovni organizaciji, obravnavali in sprejeli so ga na izvršnem svetu skupščine občine Velenje. V obdobju od februarja do aprila pa so ga obravnavali tudi delegati samoupravne komunalne interesne skupnosti ter imenovali delovno skupino za pripravo elaborata ali projekta za izvedbo integracijskih procesov.

Akcijski program je bil sestavljen na osnovi opisa trenutnega stanja, izdelane so bile smernice za preobrazbo delovnih organizacij in odpravo slabosti ter rokovnik za izvedbo in program aktivnosti.

Delovna skupina pa je pripravila

tudi projekt delitve nalog s področja enostavne in razširjene reprodukcije, v katerem so pravzaprav zapisani vsi potrebni odnosi znotraj bodoče komunalno stanovanjske organizacije in komunalnega gospodarstva v celoti. Pripravljen je osnutek samoupravnega sporazuma o združevanju v novo delovno organizacijo s temeljnimi organizacijami. Družbenopolitične organizacije in samoupravni organi v teh delovnih organizacijah morajo v tem mesecu zaključiti javno razpravo o samoupravnem sporazumu, v začetku avgusta pa organizirati referendum, na katerih se bodo delavci odločili o nadaljnji organiziranosti.

Tako delovna skupina, ki je pripravljala gradivo, kot družbenopolitične organizacije in delovnih organizacijah so mnenja, da je zastavljena akcija pravilno usmerjena ter da daje načrtovana združitev večje možnosti za učinkovito delovanje izvajalcev na komunalno stanovanjskem področju.

Pripravljeni samoupravni sporazum predvideva, da bodo v roku 90 dni od sprejema tega sporazuma delavci izdelali in sprejeli temeljne samoupravne splošne akte bodočih temeljnih organizacij in delovne organizacije, v 120 dneh od sprejema tega sporazuma pa bi novo delovno organizacijo konstituirali in registrirali. Tako bi nova delovna organizacija lahko pričela poslovati s prvim januarjem prihodnjega leta.

Razumljivo je, da je sedaj potrebna učinkovita družbeno politična akcija, ki bo delavce v teh treh delovnih organizacijah nedvoumno in jasno informirala, da bodo razumeli primernost te združitve, ki naj omogoči učinkovitejšo in složnejše delovanje na tem gospodarskem področju.

B. Z.

DO Toplovod

Nov način obračunavanja opravljenih storitev

Delovna organizacija Toplovod Velenje poleg izvajanja toplotne oskrbe uporabnikov izvaja kot stransko dejavnost tudi popravila internih inštalacij pri stanovanjskih uporabnikih. Po sprejemu pravilnika v stanovanjski samoupravni interesni skupnosti, s katerim se določa, kdo vzdržuje inštalacije v stanovanju, je prešlo breme za vzdrževanje radiatorjev in tudi ostalih inštalacij predvsem na stanovalce uporabnike. Delovna organizacija Toplovod ima organizirano skupino za popravilne internih inštalacij centralnega ogrevanja, ki dela dopoldan, po posebnem dogovoru pa tudi popoldan, hkrati pa ima organizirano tudi stalno dežurno službo.

Zaradi poenostavljanja naročanja vzdrževalnih storitev in zaradi potrebe po večji kontroli uporabnikov nad opravljenimi storitvami in samim obračunom ter zaradi odpravljanja problematike pri plačevanju teh storitev v zakonitem roku, so v delovni organizaciji uvedli nov način naročanja in obračunavanja izvršenih vzdrževalnih storitev. Tako uporabnik posreduje naročilo po telefonu, pisмено ali osebno prijavi službi ter se dogovori o predvidenem času popravila in okvari. Vzdrževalec, ki pride opraviti storitev pa se z naročnikom dogovori o obsegu storitve in mu pred popravilom pove tudi približno ceno potrebnih del. Po končanem popravi-

lu pa vzdrževalec neposredno pri uporabniku izvrši obračun ter pobere plačilo.

V delovni organizaciji Toplovod menijo, da bo nov način obračunavanja opravljenih storitev odpravil težave, ki nastanejo, ker naročniki rade volje podpišejo delovni nalog, pri tem pa se ne seznajajo s številom opravljenih ur, s katerim ga vzdrževalec obremeni, niti z materialom, ki ga je pri popravilu potreboval. Kasneje na podlagi tako priznane storitve uporabniki pogosto delajo težave zaradi plačila, reklamirajo in zavračajo račune, trdijo, da vzdrževalec ni bil pri njih več kot pol ure, zaračunal pa je dve ali več. Kot menijo v delovni organizaciji do nesporazumov prihaja predvsem zato, ker naročnik največkrat vzdrževalcev ne vidi ves čas, ko za njega opravljajo storitev, saj morajo navadno izstopiti vodo iz dviznih vodov. To pa lahko opravijo le v kletnih prostorih ali v toplotni postaji, kasneje pa morajo tudi napolniti celoten sistem, ga odzračiti in regulirati. Tako se dogodi, da stranka ne vidi vzdrževalca več kot četrtino ali polovico časa, s katerim ga kasneje v računu obremeni. Ob novem načinu plačila pa bo imel naročnik točen pregled nad opravljenim delom in ceno storitve, plačilo pa bo tudi opravljeno takoj. Tako bodo odpadli številni dosedanja nesporazumi.

B. Z.

Vegrad

Hitreje razvijati gradbeništvo

Zadnja večja reorganizacija je bila v Vegradu leta 1974. Z njo so si vsi zaposleni zelo veliko obetali, vendar pa ni prinesla načrtovanih rezultatov. Predvsem so premalo poudarjali hitrejši razvoj gradbeništva, ki je osnova te delovne organizacije.

Z največ težavami se je srečevala temeljna organizacija združenega dela Gradnje, v kateri so posamezni sektorji med seboj precej oddaljeni in se jim je pogosto dajal status začasnosti, veliko pa je bilo tudi improvizacij. Tako so prišli v Vegradu že pred časom do spoznanja, da morajo postati nekatere teh enot samostojne temeljne organizacije.

Kljub temu, da se je največja temeljna organizacija, ki predstavlja dobro polovico ustvarjenega dohodka delovne organizacije in zaposluje okoli 1200 delavcev srečevala s težavami, pa so bili njihovi poslovni rezultati vseskozi pozitivni.

Izkazalo se je, da je temeljna organizacija Gradnje mnogo prevelika, saj so posamezni sektorji večji kot nekateri tozdi v delovni organizaciji. Težave jim je zaradi takšne organiziranosti povzročalo delo v različnih republikah, kjer so se morali prilagajati različnim predpisom. Pri delu jih ovirala velika oddaljenost od baze in centralnih samoupravnih organov, manj uspešno delo pa prinašala tudi dohodkovna neodgovornost sektorjev ter teritorialna ne vključenost v samoupravni, politični, bančni in ekonomski sistem. Premikanje zmogljivosti, razen težke mehanizacije, je bilo doslej skorajda neizvedljivo.

Nastajale so tehnološke pavze, ki so same po sebi prinašale izgubo. Neučinkovit je bil tudi centralni inženiring, slaba je bila izmenjava sodobne tehnologije, premalo je bilo pa tudi delitve dela. Omeniti velja tudi slabo plansko in tehnološko disciplino, ki ne more biti izpolnjena iz oddaljenega centra. Ogromno sredstev so porabili za neizgrajene stalne baze in družbeni standard.

Neučinkovita je bila tudi pravna zaščita ter slabo razreševanje konfliktnih situacij, medsebojnih odnosov in površna informiranost ter tako tudi slaba motiviranost za postavljene cilje. Ker so se na im-

proviziranih principih lotevali gradnje tudi na oddaljenih področjih, jim je to delo nemalokrat prinašalo izgube, pogojevalo pa je tudi vključevanje zasebnih kooperantov in tako povzročalo nepravilnosti pri poslovanju. Prevelika je bila tudi solidarnost v okviru temeljne organizacije in na to so se zanašali vsi sektorji. Predvsem so bile težave v sektorjih Ljubljana, Beograd in Ljubno.

Težav, s katerimi so se srečevali, je torej veliko in prav zaradi tega ni čudno, da že nekaj časa razmišljajo o novi samoupravni organiziranosti. Predvsem, poudarjajo, je potrebno več pozornosti nameniti boljšemu in hitrejšemu razvoju gradbeništva.

Temeljno organizacijo Gradnje bodo, kot predvidevajo, razdelili na štiri temeljne organizacije združenega dela, in sicer Velenje, Ljubno, Ljubljana in Beograd. Novo pa bo tudi to, da bodo vso mehanizacijo skoncentrirali v temeljni organizaciji Mehanizacija. Z novo samoupravno organiziranostjo upajo, bodo razrešili tudi problem šostanjske Lesne, ki se že dalj časa srečuje z izgubami. Priključiti jo nameravajo tozdu Gradnje Ljubno, kjer bo imela boljše pogoje za uspešno delo.

Nova samoupravna organiziranost naj bi prinesla nove korenite spremembe. Tako pa bodo tudi zmanjšali režijska dela, ter prenos funkcij na tozdi, tako bodo lahko dosegli hitrejši in uspešnejši napredek ter boljše dohodkovne odnose med tozdi. Sredstva se bodo združevala tako bolj na samoupravni osnovi, dosegali pa bodo lahko tudi boljše medsebojne odnose in politično ter samoupravno boljše delovanje.

Delavski svet delovne organizacije Vegrad je imenoval komisijo, ki je pripravila vso potrebno dokumentacijo. O tem so že razpravljali na konferenci osnovnih organizacij ZSS Vegrada. Potrdili so predvideni program. O njem bodo razpravljale še druge družbenopolitične organizacije ter samoupravni organi, referendum pa naj bi izvedli septembra letos. Nova samoupravna organiziranost pa bo v Vegradu, če bo referendum uspel, začela z novim letom.

Mira Zakošek

Inventivna dejavnost

Ni pomembnega napredka

V času, ko si na vseh ravneh prizadevamo za čim večjo rdnost našega gospodarstva, bi morali v organizacijah združenega dela še zlasti spodbujati množično inventivno dejavnost. Pri občinskem svetu zveze sindikatov deluje odbor za množično inventivno dejavnost pri občinski raziskovalni skupnosti pa komisija za inovacije, ki sta na podlagi poslanega vprašalnika v 24 organizacij združenega dela naše občine, ki zaposlujejo 21.800 delavcev ali 97 odstotkov vseh zaposlenih v občini, ugotovila, kakšno pozornost namenjajo tej dejavnosti.

V preteklem letu je bilo prijavljenih 132 predlogov za razne izboljšave (v letu 1978 138), od tega jih je bilo uresničenih 112 (pred dvema letoma 89). S tem so organizacije združenega dela lani prihranile skoraj 53 milijonov dinarjev. V primerjalnem letu je bila tako dobljena gospodarska korist nižja za nekaj več kot tri milijone dinarjev. Nerazumljivo je, da v času, ko iščemo vse načine, kako bi boljše gospodarili, upada število predlagateljev inovacij, saj je v preteklem letu zajelo le vsakega 118. delavca. Ob ukrepih za boljše gospodarjenje pa nenehno slišimo, da je treba razvijati lastno tehnologijo, zmanjševati uvoz, varčevati z energijo, izboljševati delovne pogoje, organizacijo dela in podobno, je pa tudi zelo ugodno družbenopolitično ozračje za pospeševanje inventivne dejavnosti.

Skratka, podatki kažejo, da v preteklem letu ni bil storjen bistven napredek v primerjavi z letom poprej na tem področju.

Glavni vzrok temu je še vedno njena neustrezna organiziranost in premajhno poznavanje njenega pomena za povečanje dohodka tozdi, zlasti med delavci, ki omogočajo pogoje za njen razvoj. V lanskem letu se tudi ni povečala, skupina organizacij združenega dela, ki obravnavajo, ocenjujejo in nagrajujejo inventivne predloge. Te so TGO Gorenje, Rudnik Lignita Velenje, Šostanjske termoelektrarne, Elektrostrojna oprema, GIP Vegrad, RSC Velenje. V drugo skupino sodijo tiste organizacije, ki imajo sicer organizirano inventivno dejavnost, ni pa bilo predloženih nobenih inventivnih predlogov, izjensoma le dva predloga v Tovarni usnja Šostanj, ki pa sta še v obravnavi. Te organizacije so poleg že omenjenih tovarne usnja Šostanj še Veplas, Toplovod, Koc, Plastična in Modni salon. V tretjo skupino pa spadajo organizacije, kjer kljub sklepom sindikata sploh še ni pogojev za obravnavo in ocenjevanje inventivne dejavnosti.

V organizacijah, kjer imajo že zelo dobro razvito inventivno dejavnost, poudarjajo, da je treba v prihodnje več pozornosti namenjati izmenjavi medsebojnih izkušenj, čimprej pa bo treba te dejavnosti tudi, kar najbolje organizirati. Tam, kjer niso skorajda še ničesar naredili, pa bo treba še bolj

spodbujati in popularizirati to dejavnost.

Komisija za inovacije pa predlaga, da bi vse organizacije do konca leta imenovala komisije za inovacije in sprejele ustrezne sporazume oziroma pravilnike. Poklicnega referenta za množično inventivno dejavnost naj bi zaposlili vsaj

na vsakih tisoč delavcev. Občinska komisija za inventivno dejavnost bo tudi v prihodnje nadaljevala z vsakoletnimi razpisi za najuspešnejšo inovacijo v občini Velenje. Za dan inovatorjev Jugoslavije, ki bo letos prvič v oktobru pa naj bi vse organizacije izvedle vsaj eno akcijo.

Vsaka inovacija izboljša delovni proces

Problemska konferenca

Množičnost — temeljna usmeritev

V sredo, 2. julija je bila v Velenju problemska konferenca SZDL na temo Aktualne naloge na področju nadaljnjega razvoja telesne kulture občine Velenje. Na njej so delegati sprejeli naslednja stališča in sklepe:

1. Samoupravna-preobrazba odnosov na področju telesne kulture in njena integracija v samoupravno združeno delo je osrednja potreba in pogoj nadaljnjega razvoja telesne kulture. To je osnovna skupna naloga vseh telesnokulturnih delavcev, športnih organizacij in njihovih združenj, ki morajo skupaj z delovnimi ljudmi in občani zagotoviti v samoupravi interesni skupnosti dosledno uveljavljanje odnosov svobodne menjave dela in dosledno spoštovanje dogovorjenih programov nadaljnjega razvoja in financiranja telesne kulture.

Dogovarjanje, sporazumevanje in usklajevanje programov telesnokulturne dejavnosti v samoupravni interesni skupnosti je temeljni pogoj za nadaljnji razvoj in financiranje take dejavnosti na vseh ravneh organiziranja in delovanja. Zato je potrebno še bolj krepiti, razvijati in poglobljati demokratične oblike in metode delovanja, sporazumevanja in dogovarjanja v društvi in med društvi, v zvezi telesnokulturnih organizacij in samoupravni interesni skupnosti.

2. Konferenca se je izrekla proti metodam in oblikam delovanja športnih organizacij, kjer so javnost delovanja telesnokulturnih organizacij in podružbljanje telesne kulture, še zlasti »vrhunskega« tekmovalnega športa, le fraza za razne izgovore pri iskanju opravičil pri zbiranju sredstev, kjer ni niti poslušna za javno mnenje niti ustreznega družbenopolitičnega odnosa do osnovnih načel športne etike.

3. Vsi nosilci in izvajalci telesnokulturne dejavnosti morajo svoje srednjeročne programe in letne programe dejavnosti obvezno uskladiti in dogovoriti v samoupravni interesni skupnosti za telesno kulturo. Krepitev mora in zagotovi odločujoč vpliv delavcev in občanov tako pri sestavljanju, usklajevanju in dogovarjanju o razvoju posamezne dejavnosti, kot tudi stalno preverjanje izvajanja programa in s tem zagotoviti skupno odgovornost delavcev in občanov, telesnokulturnih delavcev in športnikov, da bodo vložena sredstva resnično namensko porabljena za skupno dogovorjene programe in aktivnosti.

Izredno temeljito in odločno se moramo spoprijeti s pojavom odvajanja odločanja o posameznih športnih dejavnostih. Ne moremo več pristajati na to, da je razvoj posamezne športne dejavnosti v interesu združenega dela, če takšno mnenje zagovarja nekaj ljudi v posameznih OZD in s svojim mnenjem posiljujejo delavce, ki v vsej tej zmedbi sploh ne najdejo več svoje odločilne besede.

Dokončno je potrebno uveljaviti načelo, da se v občini razvijajo tiste športne dejavnosti, katerih financiranje je v celoti legalno in javno in zasnovano na dogovorjenih programih financiranja v združenem delu. Nedopustno je, da OZD, ki izkazujejo izgubo, na drugi strani dajejo precejšnja sredstva za financiranje dejavnosti posameznih športnih klubov, ne da bi pri tem kot osnovno merilo upoštevali izvajanje obveznih programov razvoja od osnovne šole do vrhunskega športa, preko vertikalnega in horizontalnega selekcijskega dela v občini.

4. V srednjeročnem programu razvoja telesne kulture v občini Velenje mora biti posebna pozornost in vsa podpora namenjena razvijanju vseh oblik množične telesne kulture. Samo to je lahko osnova napredka v kvaliteto vrhunskega športa.

Množičnost telesne kulture mora biti naša temeljna usmeritev. Vključevanje vse večjega števila delovnih ljudi in občanov, mladine od otrok do sistematičnega in organiziranega oblike telesnokulturne dejavnosti, kot sestavni del njihovih potreb in zavesti, mora postati sestavni in nepogrešljivi del našega celotnega družbenega življenja in dela.

5. Vse podpora je potrebno dati razvoju panog telesne kulture in športnim organizacijam, katerih osnovna dejavnost je zasnovana na razvijanju množičnosti in katerih izvajanje programov prispeva h krepitvi delovnih in obrambnih usposobljenosti delovnih ljudi in občanov ter njihovi varnosti. Izvajanje nalog, pomembnih za SLO in DS, samozagotovitno izobraževanje in vzgoja športnih delavcev in športnikov, športnih privrženec mora postati obveznost in sestavni del stalnih aktivnosti telesnokulturnih organizacij. Zato so še posebej odgovorni športni delavci — komunisti.

6. Posebno skrb in podporo je potrebno posvetiti organiziranju rekreacije in rekreacijski dejavnosti in športnemu udejstvovanju invalidov. Tem oblikam aktivnosti invalidov je potrebno dati večjo materialno in moralno podporo.

Dejavnost tehnične kulture je pomembna za usposabljanje mladine, delovnih ljudi in občanov in v športno tehničnih elementih predstavlja v športnem delu pomembno obliko telesnokulturne dejavnosti, zato bo potrebno športnim elementom tehnične kulture posvetiti več pozornosti in ji dati tudi večjo materialno podporo.

7. Posebna pozornost mora biti posvečena nadaljnjemu razvoju tekmovalnega in vrhunskega športa. Osnova uspešnega razvoja in doseganja kvalitetnih rezultatov je stalno, načrtno in strokovno delo v selekciji, zato bomo podpirali samo tiste oblike tekmovalnega in vrhunskega športa, ki bazirajo na delu svojih selekcij in iz njih črpajo kadre za razvoj kvalitete in uveljavljanje svoje panoge. Še naprej moramo podpirati razvoj perspektivnih športnikov in perspektivne tekmovalne panoge.

8. V skladu s stabilizacijskimi prizadevanji, gospodarskimi gibanji in omejenimi možnostmi nadaljnjega razvoja družbenih dejavnosti, bomo morali sredstva za razvoj telesnokulturnih dejavnosti še bolj racionalno uporabiti za financiranje tistih dejavnosti, ki izhajajo iz načrtnega selekcijskega dela in razvoja množične telesne kulture, amaterskega dela in spoštovanja amaterizma.

9. Na osnovi nakazanih smeri razvoja družbenih dejavnosti, in v okviru le-teh razvoja telesne kulture v naslednjem obdobju bo potrebno ponovno oceniti upravičenost obstoječega prednostnega programa panog v tekmovalnem športu in se opredeliti na osnovi stališč te konference za podporo in razvoj tiste tekmovalne usmeritve, ki jo bomo lahko tudi redno financirali in bo dajala potrebne rezultate.

Uresničevanje »Portoroških sklepov« je naša obveza in odgovornost, zato bo potrebno prerazporediti podporo in finančna sredstva v korist razvoja množičnosti in organizirane rekreacije in v večji meri podpirati tiste tekmovalne športe, ki so rezultat načrtnega, strokovnega, selekcijskega dela ob doslednem upoštevanju načel amaterizma in vertikalne selekcije.

Razvijati je potrebno predvsem tiste oblike rekreativne, množične in tekmovalne športne aktivnosti, ki so vzgojene in dostopne vsem delovnim ljudem in občanom in v katerih delo športnih delavcev in športnikov sloni na prostovoljnem amaterskem delu, obnašanje in ravnanje pa je v skladu s športno etiko in socialistično moralno, predvsem pa stabilizacijskimi naporci vse naše družbe.

10. Vzgojno varstvene in vzgojno izobraževalne ustanove morajo prevzeti vso skrb za telesnokulturno dejavnost otrok. Telesna vzgoja in športna dejavnost v teh sredinah mora postati temelj nadaljnjega razvoja telesnokulturne dejavnosti v občini. Zagotoviti je potrebno predmetni pouk za boljše telesno vzgojo učencem nižjih razredov osnovne šole in organizirano usmerjeno telesno vzgojo v srednjih šolah. Telesna kultura mora dobiti v teh organizacijah enakopravno mesto tako v programih redne kot izvenšolske dejavnosti. Telesno sodelovanje in usklajevanje programov na osnovi srednjeročnih usmeritev med nosilci telesne kulture v šolah in ostalimi nosilci telesne kulture, tako na področju strokovnega sodelovanja kot koriščenja telesnokulturnih objektov, je pogoj za izboljšanje psihofizičnih sposobnosti otrok in učencev.

Vzgojnoizobraževalne organizacije morajo upoštevati programe selekcij in šolskih športnih društev in omogočiti učencem, da bodo lahko usklajevali zahteve učnega procesa in športa.

11. Za nadaljnji razvoj telesne kulture je izrednega pomena usposabljanje kadrov, zato je potrebno, da vse telesnokulturne organizacije v svoje programe obvezno vključijo strokovno in idejno politično usposabljanje kadrov kot enega najpomembnejših elementov načrtovanja strokovnega dela športnih delavcev in razvoja te dejavnosti.

12. Središče športno-rekreativne dejavnosti mora postati krajevna skupnost. Pri tem je potrebno dati poseben poudarek družinski rekreaciji, rekreaciji žena in invalidov. Nosilci telesnokulturne dejavnosti v krajevni skupnosti so športne organizacije in društva in TVD Partizan. Ti nosilci morajo svoje programe oblikovati v skladu z resničnimi potrebami delovnih ljudi in občanov in zagotoviti morajo odprtost vseh telesnokulturnih objektov za vsakodnevno rekreacijo. Organizacijsko-kadrovske, prostorske in materialne ter druge pogoje, ki so se že ustvarili, moramo približati delovnim ljudem in občanom, ki bodo tako lahko največji del potreb in interesov za aktivno športno rekreativno dejavnost uresničevali v krajevni skupnosti. Še bolj je potrebno približati in propagirati množične oblike rekreacije, za katere imamo v občini Velenje izgrajene ali naravno dane pogoje.

Športne organizacije in društva so odgovorne za strokovno organiziranje rekreacije v KS, odgovornost pa nosijo tudi za vso drugo pomoč pri organiziranju raznih oblik rekreacije občanov. Športne organizacije morajo svojo organiziranost, vsebino delovanja in aktivnost predstaviti in uskladiti v krajevni skupnosti.

Odločno pa se je potrebno upreti vsem pojavom organiziranja tistih

oblik rekreacije, ki omogočajo udeležbo le majhnega števila delavcev in za katere so potrebna velika finančna sredstva tako za opremo kot za organizacijo tekmovanja.

Podpirati je potrebno vse tiste oblike organiziranja rekreacije, ki krepijo osnovne gibalne navade in v katere se lahko vključijo vsi delovni ljudje, ne glede na socialni položaj in usposobljenost.

13. V okviru samoupravne interesne skupnosti za telesno kulturo je za srednjeročno obdobje 1980/85 potrebno združevati in povezati vse telesnokulturne in rekreacijske objekte v občini Velenje, zato je potrebno v bodoče združevati tudi vsa sredstva za redno in tekoče investicijsko vzdrževanje teh objektov. Športna društva morajo v večji meri s prostovoljnim delom, skrbeti za redno vzdrževanje svojih objektov.

V srednjeročnem obdobju moramo podpirati izgradnjo manjših funkcionalnih objektov po krajevnih skupnostih, izgradnjo manjših rekreacijskih objektov za dnevno rekreacijo občanov in v skladu z gospodarskimi gibanji in možnostmi nadaljevati ali pričeti z izgradnjo športno rekreacijskih centrov kot večnamenskih objektov za rekreacijo in šport delovnih ljudi in občanov, ki so opredeljeni v programih in smernicah SIS in krajevnih skupnosti.

14. Telesnokulturna društva so najodgovornejši nosilci in izvajalci telesno-kulturne politike v občini Velenje. Vso odgovornost za uveljavljanje samoupravne vsebine odnosov, izvajanje verificiranega programa nosijo vodstva, športni delavci in športniki v športnih organizacijah in društvih. Člani in aktivni ZK, osnovne organizacije ZSMS morajo povsod tam, kjer so ustanovljeni še posebej skrbeti in nosijo vso odgovornost za vzgojno idejno politično delo v društvih, predvsem pa za krepitev zdrave športne etike.

15. Urejanje odnosov v telesni kulturi mora temeljiti in se krepiti in uveljavljati na zdravih samoupravnih in delegatskih osnovah. Vsestransko moramo krepiti vpliv delovnih ljudi in občanov na programsko usmeritev telesne kulture. V načrtovanje nadaljnjega razvoja telesnokulturnih dejavnosti ter snovanje programov se morajo bolj kot doslej vključiti aktivni ZK, ZSMS in v teh organizacijah odigrati svojo družbenopolitično vlogo. Namen teh aktivov ni v tem, da se neko društvo okraši z lovoriko, ampak v tem, da bi sproti razreševali in preprečevali negativne pojave, kot so privatizacija odločanja, tehnomenadžerstvo, podkupovanje, nespoštovanje dogovorjenih načel, slabi odnosi med člani društva, nedelavnost, nedisciplinarnost in drugo. V kolikor ti aktivni pristajajo ali nerazrešujejo takih pojavov, kvarijo ugled celotni ZK, ZSMS.

Vodstva telesnokulturnih organizacij in društev, športni delavci in športniki, člani ZK in ZSMS v teh društvih se morajo odločno upreti vsem pojavom privatizacije, tehnomenadžerstva, uvajanju prikritega profesionalizma, polprofesionalizma, nesportnega vedenja, ki niso v skladu s športno moralno ter vrednotami socialistične samoupravne družbe. Dosledno in takoj je potrebno reagirati na vse poizkuse izsiljevanja, negativne pojave, ki nimajo nič skupnega s športno etiko in socialistično moralno.

16. V skladu z ustavno opredeljeno vlogo socialistične zveze kot fronte vseh subjektivnih sil, vlogo in odgovornostjo društev v tej fronti, v kateri soočajo svoje interese z interesi drugih družbenih dejavnikov, se sporazumevajo in dogovarjajo za družbene akcije, dogovarjajo o vseh aktualnih vprašanjih, še posebej o lastnih programskih zasnovah, politiki financiranja, kadrovske politiki in drugem, morajo vsa telesnokulturna društva v občini Velenje, ki so v letu 1980 dopolnila ali spremenila organizacijsko in kadrovske sestavo društva in organov, svoje kadrovske in organizacijske spremembe obvezno uskladiti z ustrežno organizacijo SZDL.

17. Vse telesnokulturne organizacije in društva morajo v skladu s svojimi programi, programi zvez, v katere se vključujejo in usmeritve za organizacije javnih športnih prireditev, dosledno upoštevati načela in merila pri organizaciji športnih prireditev, ki zavezujejo organizatorje prireditev, da morajo imeti soglasje samoupravne organe oz. organa, v katerega se vključuje, da prireditve spada v program dejavnosti, da imajo podrobno opredeljen vsebinski namen, smoter in cilj, ki ga prireditelj zasleduje, zagotovljena finančna sredstva in vse vire sredstev in usklajenost oz. povezanost prireditev z KS oz. OZD ter pomembnimi dogodki. Športne prireditve morajo biti usklajene v okviru športnih zvez in verificirane v SIS za telesno kulturo, družbenopolitično pa verificirane v socialistični zvezi.

Zaradi ukrepov ekonomske stabilizacije se morajo športne prireditve z vidika materialnih stroškov omejiti na obseg, za katerega so zagotovljena finančna sredstva.

V stabilizacijska prizadevanja se mora telesna kultura vključiti s svojo aktivnostjo, usmerjeno v krepitev psihofizičnih lastnosti delovnih ljudi in občanov, krepitev njihovega zdravja in zadovoljstva in s tem k povečevanju storilnosti in boljšemu ravnanju z razpoložljivimi sredstvi, boljšo organizacijo in kvaliteto svojega dela.

Pred odhodom na oddih

Ne bodimo lahkomišelní

Nekateri so že na letnem oddihu, mnogi pa bodo še odšli v teh ali naslednjih dneh. Kot na mnoge stvari, tudi na ta dopust večina ljudi komajda čaka, da si vendarle nekoliko oddahne od vsakodnevnega napora. Bolj ko se bližajo dnevi odhoda, bolj postajamo nestrpni. Pri tem pa ne smemo biti lahkomišelní in pozabiti na nekatere stvari, ki se nanašajo na naše samozagotovitno ravnanje. Naša osnovna naloga mora biti, ko zapuščamo stanovanje za deset ali več dni, da storimo vse varnostne ukrepe, da ob vrnitvi z letnega dopusta ne bi bili neprijetno presenečeni.

Pred odhodom na oddih ali kadar za dalj časa odhajamo od doma, moramo zapreti dovod plina in vode, izključiti električno napeljavo, obenem pa moramo storiti vse, da stanovanje ne bi bilo izpostavljeno nezaželenim obiskovalcem. Zelo lahkomišelní bi ravnali, če bi pustili doma več-

je vsote denarja. Ali ni morda boljše, če ga varno naložimo na banki? To velja tudi za razne dragocenosti kot so nakit ali celo zlato. V naglici, ko odhajamo z doma in ko razmišljamo, kaj moramo dati v že tako natrpane kovčke, seveda ne smemo pozabiti zakleniti stanovanja. Lahkomiselno bi ravnali, če bi za vrata zataknil listek — Smo na dopustu!?

Prav je, da se pred odhodom dogovorimo s sosedi ali znanci, da nekoliko popazijo na stanovanje, v večjih stanovanjskih blokih lahko zaprosimo za to uslugo tudi hišnika.

Ne glede na to ali smo zdoma ali doma moramo največjo pozornost nameniti tudi našemu železnemu konjičku. V zadnjem obdobju je bilo veliko primerov, ko so izginili iz njega ne le radijski sprejemniki, ampak celo denar in drugi vrednostni predmeti. Pogostokrat smo sami

krivi, saj ravnamo zelo lahkomišelní, ko puščamo na vidnem mestu v avtomobilu denar, dokumente, namesto da bi jih odnesli v stanovanje. Pa tudi v tem primeru moramo preveriti, če smo avtomobil zaklenili.

V času letnih dopustov morajo biti zelo budni tudi v organizacijah združenega dela, še zlasti, če imajo kolektivni dopust. Primeri kažejo, da se največkrat v tem času nekoliko zanemari spoštovanje varnostnih predpisov, določil iz varnosti pri delu, budnost pa popusti tudi pri zaklepanju prostorov. Ponekod celo popusti kontrola odgovornih oseb, objekti niso primerno zavarovani,...

Skratka, večja budnost oziroma še večje samozagotovitno ravnanje vseh nas bo prispevalo, da bodo razmere na tem področju še boljše.

S. V.

Prometne novice

Naši prometni znaki

Sredstva informiranja vse pogostje poročajo o prometnih nesrečah, ki so jih zagrešili vozniki s trenutnimi nepremišljenimi dejanji. Marsikdaj pa so krivi za prometno nesrečo tudi drugi vzroki. Eden od njih so lahko tudi neu-

strežno postavljeni prometni znaki ali znaki, ki na določeno mesto ne sodijo. Poglejmo si nekaj takšnih primerov v Velenju.

Pred približno dvema mesecema so delavci pred križišče med

Čopovo in Levstikovo cesto postavili prometni znak II-1 kar pomeni, da je tu križišče s prednostno cesto. Za postavitev pa so izbrali takšno skrižališče, da ga voznik nikakor ne more videti, razen če bi izstopil iz vozila in razgrnil vejeve, ki zakriva znak.

In ker sem se dotaknil postavljanja prometnih znakov, naj zapišem še to, da imamo v Velenju na mnogih mestih nepravilno prometno signalizacijo. Tako imamo parkirni prostor pod kopaljšči označen s prometnim znakom II-34, kar pomeni prepovedano ustavljanje in parkiranje. Enako je označen parkirni prostor ob Kidričevi in Koroški cesti.

Na parkirnem prostoru TGO Velenje pa imamo celo znak, ki ga prometna zakonodaja ne pozna, to je obvestilni znak Avto šole, prečrtan z rdečo črto. Takšnega prometnega znaka v prometni zakonodaji ni, zato bi morali prometni organi ukrepati tudi v takšnih primerih in odgovorne poklicati na zagovor, saj kazenski zakonik tudi za takšne primere določa velike kazni, celo do 30. tisoč dinarjev.

Kot dokazujejo te nepravilnosti je problemov na področju prometa veliko in zato nameravam o novostih predloga zakona o varnosti cestnega prometa pisati v krajših presledkih članke pod naslovom Prometne novice.

Peter Kavšek

Le kakšen je ta prometni znak?

Je parkiranje dovoljeno?

»Izum«, ki je celo kazniv

Stojan je prikimal. „Nedvomno bi bil to najlažji način, toda, Gojmirče, ti ne pomniš, da pečine sto ljudi ne premakne niti za eno samo ped z mesta. Komaj orjaki, o katerih pripovedujejo naše starodavne bajke, bi mogli izvršiti tako silno delo. Saj so jezerski valovi vendar mnogo, mnogo močnejši, pa je dozdej še niso premogli...”

Naglo je prestal in se udaril po čelu: prvotna misel se je pojavila v njegovi duši znova, a v izpopolnjeni obliki. Zastrmel je in se globoko zamislil.

Gojmir pa je naglo vstal, stekel k beloblestnemu orjaku in ga obhobil od vseh strani. Premeril je dolžino skale in njeno širino s svojimi kratkimi rokami, sklonil se je nad šumeče vrtnice, hoteč prodreti z očmi doli do kamenite osnove pod požiralniki, in vtaknil je glavo v mračno zevajočo razpoklino, odkoder se je venomer namotaval enolični spev neumornih sviračev, trkajoč na ušesa zdaj z večjo, zdaj z manjšo silo. Rdeč od napa je vstal, pogledal skalo še enkrat, zmajal z glavo in se razočaran vrnil k očetu.

„Res ni mogoče! Presilna je, očka! Tudi dvesto orjakov je ne bi premaknilo!”

Oče ga ni čul. Tudi on je enako zamišljeno motril jezersko zaporo kakor malo poprej Gojmir. Roke je prekriljal na prsih. Nad očmi pa je napel kožo v temne gube, kakor bi hotel siloma z mislimi samimi prevrniti mogočni sklad kamenja, ob katerem se je podila voda v divjih vrtincih.

Gojmir se je naslonil na njegovo roko: „Ni mogoče, ni mogoče! Presilna je!”

Stojan ga je čudno pogledal.

„Morda pa bi bilo mogoče,” je odvrnil obotavljaje se ter vstal, pustivši svoj plen na tleh. „Pojdi, greva do otoka samega, kjer se začneja struga.”

Jezerska skala je bila tri do štiri sežnje široka, krog in krog obdana od mogočnih plasti skrilatega peščenca. Za njenim ozadjem so se plasti zgrinjale divje nakopičene vsevkup in držale navzdol do votline, bruhajoče iz sebe v dveh mlečno belih curkih spenjeno vodo. Breg, stvorjen iz samega peščenca, nanošenega tekom let, je bil pregrnjen z bodečim brinjem, naokrog pa so se gnetle borovnice v gostih svetlozelenih šopih, pomešanih z raznobojnimi gozdnimi cvetkami v takem razkošnem bogastvu, da se je vdirala noga v njih. Mehki preprogi enako se je razgrinjala vsa rast po brežuljku in mu vtisnila neprijetne lice.

Stojan je brzih korakov premeril daljavo od požiralnika do votline, odkoder je v blestečih curkih kipela jezerska voda. Na dolgo stopajoč, je paznih oči premeril oba bregova, ki tam nista bila kdo ve kako strma, toda jako skalovita v nasprotju z rahlim, usipajočim se peščenim bregom, pod katerim je po skritem rovu odtekal jezerski odtok. Le posamezne smreke in macesni so rasli na razsekanih pobočjih, kjer so se zbirale v goste, temnozelenne, v večernem mraku vijoličaste gručice, bele čeri pa so se svetile med njimi kakor srebrn nakit.

Pod odtokom se je bilo izkopalo in izrilo majhno jezerce v obliki globokega tolmana; komaj pet ali šest korakov naprej pa je že zopet skakljala skoro plitva voda čez blesteči prod, ki si ga je nanesla s tisto vztrajno marljivostjo, s kakršno si je bila izjedla svoj mračni izhod.

Stojan je pregledal vse, tudi najmanjše kamne in kamenčke z natančno pazljivostjo, poizkušal njihovo trdoto, premeril in precenil besno moč vodnega izbruha, vtaknil v zelenobojni tolmun dolgo palico, hoteč presoditi njegovo globokočino; nato ie pokimal z glavo, kakor da pritrjuje samemu sebi.

Gojmir mu je bil neprenehoma za petami, vestno sledil vsaki njegovi kretnji, slednjemu pogledu. Neizmerno radoveden je hotel razbrati nepoznane misli molččega očeta: „Ali pojde, oče?”

„Kaj pojde?” se zavzame ta.

„Da bi jo izrvali in jo prevallili... skalo!”

„Prenagel si, prenagel! Tako meni nič — tebi nič je ne suneš po bregu.”

Obrnil se je in šel nekaj časa ob desni strani zožujoče se struge po mehkelem glenu. Do gležnjev so se vdirale noge vanj. Ko je premotril v vodi ležeče debelo okroglo kamenje, ob katero so se zadevali rahli pogoji navzdol hiteče vode, se je napotil proti jezeru nazaj in je preskočil potok z okretnim skokom.

„Pojdi, vrneva se!”

„Nazaj k skali?”

K skali!”

Ko sta zopet prispela na obrežje, se je zatopil Stojan v opazovanje skalnega belega kamenja, svojo posebno pozornost pa je posvetil zevajoči razpoklini, ki se je bila kdo ve kdaj zacepila

Gustav Šilih

Nekoč je bilo jezero ...

12

(Dolinska bajka)

vanje in je zdaj izdajala strmečim ušesom čudne glasove, ustvarjene nekje spodaj v nepoznani, očem prikriti globini. Pomislil je za hip in izmeril z laktjo njeno širino.

Poizkusil je splezati v razjedeni rov, toda odprtina je bila premajhna za njegovo mogočno postavo in silna ramena; po kratkem brezuspešnem prerivanju je vzel v roko ostro sekirico, ki jo je neprestano nosil zataknjeno ob pasu, in z nekaj čvrstimi udarci posekal mlado viktostaso jelko, jo oklestil in izmeril z raztegnjenimi pedmi njeno dolžino, zaznamenujoč jih z zarezi. Ko je bil to delo dovršil, je jel nabirati suhljad, ležečo v izobilju nametano naokrog, s kresilnim kamenom pa je ukresal ogenj, ki je s svetlim plamenom kaj hitro uzaplapolal pod njegovo izurjeno roko. Na grmado je naložil debelejšega dračja in smolnatih okleščkov, da je živordeče zažarela žerjavica, in privedal vedno več vej, ki so gorele dalje časa. Na tanjšem koncu dolgega droga, napravljenega iz posekane jelke, je pričvrstil tankih, dolgih in suhih vej, da je bil videti kakor velikanska metla. Ko ga je bil zadosti povezal, ga je potisnil v živahno goreči ogenj: v trenutku je zaplamenela lomeča se suhljad, zagorela z vihrajočimi zublji, obližujočimi izsušene veje in vejice. Goreča metla je šinila v zrak, se nagnila in izginila v temno zijajočo šiljo, kamor so jo bile potisnile Stojanove roke in pokazale pot njegove oči, pazno zasledujoče njen razsvetljeni pohod.

Mokre skalne stene so se vžgale v motnem rdečkastem svitu: pokazalo se je, da se je razpoklina toliko bolj razširjala in raztegovala, kolikor bolj se je bližala bučeči vodi, ki se je na črnem dnu penila in razgrajala, kakor da se pretepavajo med seboj povodni duhovi. Čeprav je bila Stojanova v naglici napravljena svetilnica jako dolga, vendar ni mogla doseči vodne površine; po Stojanovi cenitvi je bila približno še kaka dva sežnja oddaljena od nje. Z napetim čelom, stisnjenimi obrvmi in razširjenimi zenicami je s svojim sinkom verno opazoval nenavadno sliko. Ko je plamen že ponehaval in nazadnje popolnoma ugasnil ter je iz vseh razpok in vogalov planila pregnana tema nazaj v rov, je izvlekel osmoleni drog iz skalne dupline, premeril z večšim pogledom njegovo dolgotost še enkrat in iznova pokimal.

„Kaj je, očka?” je skoro brez sape silil vanj Gojmir, ki se ves čas ni bil ganil od njega in je ves potek očetovega preiskovanja opazoval z največjo pozornostjo.

„Ej, nič posebnega, sinko!” je odgovarjal oče v nakaki zadregi, „hotel sem le doznati, kako globoka je razpoklina in kako daleč je do vode. Pojdiva naprej! Oglejva si še požiralnike! To bo menda najtežje!”

„Požiralnikov je bilo sicer več, toda znotraj so se družili v enega samega. Stojan si je prizadeval izmeriti njihovo globokočino, toda silni zamah besnih voda, pritiskajočih ob bele skale, mu je skoro izbil drog iz trdno sklenjenih močnih pesti. Še enkrat ga je naravnal med razbijajoče valove, toda ves napor je bil zaman. Njegova nemajhna moč ni bila kos tej grozni sili, ki mu za nobeno ceno ni bila voljna odjenjati in mu dovoliti, da izvrši svojo namero, kakor bi se bala, da jo prevara s svojimi nejasnimi in njej nepoznanimi dejanji.

„Pravzaprav je itak vseeno. Kar hočem vedeti, danes še ne zvem. Pozneje nemara...”

Po teh skrivnostnih besedah je zavihtel drog, ga vrgel v vodo in gledal, kako so ga valovi zgrabili, ga nekaj časa v neznano hitrih krogih sukali po površju in ga slednjič treščili ob izprano

skalovje, da se je prelomil na dva neenaka kosa, s katerima so se poigrali iznova.

Gojmirova radovednost pa je rasla in se večala in postajala tako velika, da mu je ni bilo več moči zadrževati. Čudnih očetovih besed ni mogel razumeti, toda po vsem njegovem vedenju je sklepal, da je vstala v njegovi glavi nova, čisto posebna misel.

„Kaj govoriš, očka, ves čas o skali? Povej, da vem tudi jaz!”

Njegov glas je zvenel proseče, družec v sebi komaj prikrito nepotrpežljivost.

Stojan se je sklonil k tlom, oprtal mrtvo srno na svoje močne rame in malomarno in nevažno odvrnil: „Ni še nič gotovega. Tvoje besede so zbudile v meni skoro že pozabljen spomin in mi dale obenem objestno misel, ki pa je nemara izvršljiva. Treba bo še in še opazovati jezero, prav posebno tole zagonetno pečino. Morda tiči v njej skrita jezerska tajnost.”

„Kaka tajnost?”

„Tega še sam ne vem. Videli bomo šele kdaj pozneje...”

„Ampak očka, o kakem spominu pa si govoril poprej?”

Stojan se je nagajivo namuznil zvedavemu sinku.

„Lahko ti povem, Gojmirče! Če bi bili še v gradišču, bi se bal, da bi prehitro prišlo med ljudi, tako pa sem trdno prepričan, da se moja misel ne razve izven naše samote. In tam smo samo trije... Mi trije... Naše pregnanstvo ima vendarle tudi nekaj dobrega na sebi.”

Gojmir ga je razžaljeno pogledal.

„Ti veš, da umem molčati, če je treba. Ne zini bi, če bi bil še mnogo mlajši in bi živel v najlepšem gradišču. Kaj se ne spominjaš, ko sva lansko leto...”

„Oče ga je pomirjujoče pogladil po mehkih laseh.

„Ti že verjamem, sinko!”

„Kakšna je tedaj tvoja misel? Ne, ne! Tvoj spomin, si rekel!” je vprašal hitro potolaženi deček, se obesil nanj z levo roko in mu radoznalo zrl v oči.

„Morda je tega že tri ali štiri leta. Baš tukaj, na tem mestu me je nekega poletnega večera ujela silna nevihta, ki je kakor z neba iznenada padla na zemljo. Nebeške zatvornice so se odprle na stečaj. Lilo je s tako silo, da sta frčaka pesek in prst sežnje daleč naokrog. Povodnji enakemu naliivu se je pridružila debela toča, debelejša od orehov in razbijala po kamenju in vodi. Mračno nebo so razsvetljevali edinole krvavordeči bliski, ki so venomer risali ognjene črte po nebu in nalik gorečim kačam bežali navzdol. Za bliski je prihajal grom, rjoveče skakajoč preko jezera; nazadnje pa je pridivil silovit vihar, veje lomeč in drevesa rujoč. Do kosti premočen in ves premražen sem si bil poiskal varno zavetišče pod onole debelo smreko, da sem bil vsaj nekoliko varen pred nabijajočo točo in pritiskom viharja. Njene goste veje so se oprijemale mahovitih tal, jaz pa sem se z vso silo zadržal zanje, ker sem se bal, da me vihar v svojem besnenju ne vrže v jezero.

Grmelno je močnejše in močnejše... Blisk za bliskom se je vžigal nad menoj, da se mi je bleščalo pred očmi in mi jemalo vid. Zakril sem jih z roko. V tem hipu pa udari v visok macesen, ki je stal na drugem bregu nad lipo, in ga precepi od vrha do korenin. V dveh, treh trenutkih je bil v enem samem plamenu, razlivajoč krvavo luč po vsej okolici.

Naliv je med tem nekoliko pojenjal, toča je popustila, jezero pa je nenavadno hitro naraščalo, zakaj voda je pljuskala po obrežju. Šumenje in hrumenje je bilo mnogo glasnejše kakor navadno, ko buče zgolj jezerski požiralniki. Poslušam začuden in osupel, dvignem glavo in gledam naokrog. V svetlem žaru gorečega drevesa se utrinjajo valovi, a skala... ostrmir in se zdrznen obenem: tresla se je in drgetala, kakor da jo sujejo in bijejo orjaške roke. Zavzet sem buljil vanjo in nisem mogel verjeti svojim očem. Toda bila je resnica: čim bolj je jezero šumelo in naraščalo, s čimvečjo silo so hrumeli valovi, tem bolj se je tresla in trepetala. Nemara sem videl tudi več, kakor je bilo v resnici, zakaj plamen gorečega drevesa je metal trepetajočo svetlobo vseokrog, toda nekaj je vsekakor bilo...

Ko se je nevihta poglobila, sem poln misli koračil proti domu.

Drugo jutro je bilo zopet najlepše vreme; narašla voda je bila že odtekla, jezero je ležalo mirno ko druge dni... Navsezgodaj je bila moja prva pot k peniški skali: stala je trdno in nepremično kakor vedno.

To je moj spomin, Gojmirče! Misel, ki jo je zbudil v meni, pa še ni zrela. kakor je lepa in velika. Pojdiva!”

Oče in sin sta šla ob jezeru domov.

(Se nadaljuje)

Dr. Ivan Stopar

Grajske stavbe v Šaleški dolini

Rodbina Gabelhofen je ostala v posesti Goreceice do 1770. ko jo je kupil Anton Karl pl. Adelstein.

Pozneje so graščino kupili: 1779 Marija Ana baronica pl. Moskon. 1786 Maximilian Pilz. 1800 Josef Košic. 1807 Thomas Tschiersch. 1817 Franz Xav. Skel. 1820 Jožef Anton Sackl in Katarina roj. Ljube. 1850 Jožef Althaler. 1853 Ladislav grof Cavriani. 1857 Max Pittoni.

vitez pl Dannenfeld in nato v naglem zaporedju še nekateri drugi. Pred zadnjo vojno je bila last Irme Ježovnik iz Arje vasi. zdaj pa je last splošnega ljudskega premoženja.

Graščina, kot nam jo kaže dva Vischerjeva bakroreza iz ok. 1681. je tipična renesančna stavba. Obe upodobitvi nista povsem identični. Stavba je sicer obakrat upodobljena kot enonadstropna s petosno fasado, štirika-

pno streho in pristrežnimi vogalnimi stolpiči, kritimi s čebulastimi kapami, vendar so opazni tudi razločki. Na prvi upodobitvi je portal, nad katerim je pravokotna renesančna bifora, poudarjen z dvema stebričkoma in ravno, profilirano preklado, stavbni vogali pa so okrašeni z rustiko.

Dvorišče, na katerem stoji lesen vodnjak, je obdano s plotom, v ospredju pa so zidan hlev in dve manjši leseni stavbi. Na drugi upodobitvi je stavba brez vogalne rustike, portal je enostaven, plitko polkrožno sklenjen, na obzidanem dvorišču stoji zidan vodnjak, blizu njega, vpeta v ograjo pa je zidana prtilična hišica, ki je očitno nadomestila prejšnje stavbe.

Današnja podoba je dal Gorici grof Cavriani, njen lastnik med 1853 — 1857. Le v notranjščini, kjer se je v veliki meri še ohranila stara razvrstitev prostorov, so v prtiličju renesančni grebenasti oboki, v nadstropju pa kamniten portal pred vhodom v nekdanjo kapelo z letnico 1678, vklesano na kamnitnem traku nad temenom.

Ekenštajn (Eckenstein), grad Ognjeni grad, Gorica

Skromne razvaline na skalni kopi vrh položnega grebena jugovzhodno od Velenja v naselju Šalek v neposredni bližini Šaleškega gradu.

Ekenštajn je bil krški fevd tako kot Erkenstein ob Savi, s katerim ga starejša literatura večkrat zamenjuje. Kot fevdniki nastopajo pred 1322 vovbrški grofje. 1329 se grad prvič omenja kot *vest Ekenstain* Takrat sta bila fevdnika Ulrich Mertinger Ekenštajnski in njegov brat Ott Schuerprant. 1335 je utrdba prišla v posest svobodnika Friderika Žovneškega, kateremu jo je v Vitanzu na dan sv. Urbana izročil v fevd krški škof Lorenz. V listini se takrat omenja kot *Ekenstain vest*. 1357 se brata Ulrik in Ahac Mertinger označitakot celjska podložnika. V posesti Celjanov ostane Ekenštajn do 1456, ko rodovina izumre. Medtem se 1378 v virih omenja ponovno kot *vest Ekenstain* in 1387

vest Ekenstain. Krški škof je grad 1458 izročil v fevd Ahacu Ekenštajnskemu in 1468 njegovemu sinu. 1489 se omenja kot *glos*. Posest je bila tedaj že v lasti deželnega kneza, ki jo je tega leta izročil v skrbništvo Frideriku Lambergerju. 1498 pa jo je to od cesarja Maksimilijana dobil v fevd. Po Friderikovi smrti je utrdba najprej prišla v posest njegovih dveh sestra, 18. februarja 1500 pa jo je kupil od cesarja Friderik grof pl. Zoller. 1542 sta bila v njeni posesti Apolonija in Jurij pl. Altenhaus. 1545 je bilo v vizitacijskem protokolu zabeleženo: *„Hat — im Gschloss Ekenstain auch ein Cappeln*. Grad, ki je imel torej tudi kapelo, je bil potemtakem sredi 16. stol. še obljuden. V naslednjih desetletjih so bili ekenštajnski gradniki Jurij Širski (Scheyer), Jörg in Wolf Apfalter. Hanns Apfalter, nato spet Jurij Širski. 1598 je nadvojvoda Ferdinand izročil Ekenštajn v fevd bratom Janezu, Juriju in Abrahamu Širskemu. V posesti te rodovine ostane grad do o. 1640; takrat se Johann Tautscher omenja kot *arcis Ekenstain*

27. feb. 1658 je Delea baronica pl Löwenburg roj. Gabelhofen, kupila za 1500fl. pristavo Gorica, ki jo je bila že 1634 vzela v zakup, obenem z zidano, pravzaprav že povsem ružno in razpadlostavbo Ekenštajn — *sammt dem gemauertem im Grundeganz ruinirten und eingefallenen Stock Eckenstein*, last pokojnega Janeza Širskega. Pristava oz. dvor Gorica je bila tedaj že sedež gosposčine, medtem ko je bil grad Ekenštajn opustel.

Ekenštajn je skromna razvalina z nekaj fragmentarno ohranjenimi zidovi, ki segajo največ do višine dveh metrov in so ne le brez vsakih stilno opredeljenih arhitekturnih sestavin ampak tudi že brez zidnega plašča. Nasprotno pa je situacija gradu še lepo razvidna v konfiguraciji zemljišča, kjer so vidni ostanki notranjega in zunanega grajskega jarka.

(Nadaljevanje sledi)

Opravičujemo se zaradi slike gradu in graščine Eckenstein, ki je bila pomotoma objavljena v prejšnji številki.

Graščina Gorica pri Šaleku I. 1864

II. mednarodni folklorni festival v Lisboni

S ponosom smo zastopali našo državo

Teško je urediti vtise, ki jih zapusti tako zanimiva in dolga pot. Ko sedeš na avtobus, čas začne izgubljati tisti pravi pomen. Se vedno sledi dnevu noč, ura uri, vendar dogodkov je toliko, da se ti zdi skoraj nemogoče, da si vse doživel v tako kratkem obdobju.

Iz Velenja nas je 18. junija zvečer pospremlilo pusto in žalostno vreme. Takrat še pomislili nismo, da si ga bomo med vožnjo preko razjarjenega Pirenejskega polotoka še kako želeli. Tako je bilo več ali manj vse do Azurne obale, ki nas je pozdravila s soncem. Na prvo večjo oviro smo naleteli na francosko španski meji, kjer smo se morali zaradi kmečke vojne umakniti na cesto v strmo pirinejsko obalo. Tu smo lahko občudovali spretne voznike v ulični skozi ozke in vijugaste površine območij mest.

Barcelona. Po skoraj tridesetih urah vožnje smo si najprej zaželeli osvežujoče prhe. Spet smo enkrat prespali v pravi postelji, s stegenimi nogami. Na žalost smo imeli le slabi dve uri za ogled tega znamenitega velikega pristanišča. Mudilo se nam je naprej proti cilju.

Za Pirenejski polotok ne bi mogli trditi, da je nezanimiv. Po svoje seveda! Nekaj predgorja, tu in tam bistra reka, predvsem pa neskončne površine puste in neobdelane zemlje, ki spominja na Kolorado, rusko stepo ali podobne predele naše zemeljske oble. Sonce pa neusmiljeno pripeka. Med 16. in 20. uro je vročina prav neznosna. Senco najdemo le v kakšni redki občestni restavraciji. Nekoliko lažje zadihamo po zatonu sonca, okrog pol desetih zvečer.

Nekaj kilometrov nad Madridom nas je čakalo drugo presenečenje. Močan pok nas je vrgel s sedežev. Zdrabilo se je vetrobransko steklo. Na srečo sta bila le dva plesalca nekoliko poškodovana, ker se je šipa razletela. S takšnim avtobusom nismo mogli nadaljevati poti. Noč smo nekateri prespali, drugi prebedeli v mestnem parku v Madridu. Najhuje je bilo, da je bila naslednji dan sobota in smo le

z največjo težavo staknili rezervno steklo. Šele popoldne smo jo lahko mahkali naprej proti Lizboni. Kljub temu, da smo prispeli v poletni center, kjer smo potem stanovali, šele ob treh zjutraj, nas je čakala večerja in prijazni obrazi gostiteljev, kar je na vse napravo prijeten vtis.

Na II. mednarodnem folklornem festivalu v Lizboni je sodelovalo 18 tujih držav z vseh koncev sveta in 22 portugalskih skupin. Otvoritvenemu spremlju je prisostvovala pokroviteljica festivala, žena predsednika Eanesa in tudi predstavniki jugoslovanskega veleposlaništva na Portugalskem. Velenjčani smo s ponosom zastopali Jugoslavijo in naša pesem je glasno odmevala po glavni avenijski tugi mogočnega mesta. Nekaj dni pozneje smo na sprejema na našem veleposlaništvu izvedeli, da so celo diplomati drugih dežel izrekli čestitke našemu veleposlaniku za prisrčno predstavo. Pesem Jugoslavija pa je vse dni odmevala po naselju, kjer smo stanovali. Še posebno je bila všeč Poljakom.

Naporov je bilo več kot smo načrtovali. Portugalski imajo namreč izrazit smisel za improvizacijo, zato ni nič čudnega, če so nam šele dve uri pred pričetkom povedali za nastop. Dvakrat smo zaplesali v Lizboni, dvakrat pa v notranjosti države, v Evori in Beji. Žal smo si ta dva kraja ogledali le iz avtobusa, čeprav sta bogata z zgodovinskimi znamenitostmi. Prav tako smo iz avtobusa opazovali pomarančne in oljčne nasade, vinograde, neizmerna polja sončnic, ki pa imajo pomemben delež v Portugalski izvojni dejavnosti.

Portugalski so optimisti in veseljak, ljudje, ki se ti priljubijo. Od kartuzijanskega meniha, ki v napol podrti samostanski cerkvi, polni netopirjev, nasmejan poskušal razložiti svoje duševno blagostanje, pa do povratnika iz nemških tovarn, kjer je pustil desno roko, pa kljub temu s širokim nasmehom razlaga, da mu bolj prav pride tistih 1200 DM kot pa zdrava roka.

Zaključena prireditev je bila v Lizboni v Coliseu, ogromni dvorani za 7000 gledalcev. Nastopale so vse gostujoče države in sedem portugalskih skupin. Žal, si tega nastopa nismo mogli ogledati, ker smo nastopili med prvimi. Pred nami je bila namreč še dolga pot do Sabadela pri Barceloni, kjer bi morali nastopiti naslednji večer. Toda ni šlo vse tako gladko kot smo mislili. Zvedeli smo, da ponosno zapirajo glavni mejni prehod med Portugalsko in Španijo. Do pomote je prišlo le ob navedbi ure. Prehod zapirajo namreč od 2. ure, po španskem času in ne po portugalskem, ki je enak našemu. Enako smo imela tudi avstrijska skupina, ki je le za kratek čas zamudila delovni čas carinikov. Nekako smo morali preživeti tistih šest ur. Fantje so takoj organizirali mednarodno nogometno tekmo Avstrija-Jugoslavija. Naši so sicer porazno izgubili. Morda jim ni ustrezala zgodnja jutranja ura, zato pa odnesli cele in zdrave noge.

Za nas je to čakanje pomenilo izgubljeni nastop v Sabadellu. Občina mesta Sabadell je v sodelovanju s tovarno Unidat Hermetica, dobaviteljem Gorenja, organizirala nastop v središču mesta. Ljudje so čakali zaman. Še veliko težje je bilo pri srcu nam, ki bi morali zaplesati starim znancom, pa nam je bilo zaradi nekega birokratskega ukrepa to onemogočeno. Naslednje jutro smo se opravičili županu. V imenu Zveze komunistov občine Velenje smo mu izročili knjigo o tovarišu Titu, prenesli pa smo mu tudi pozdrave prijateljev iz Velenja, kjer je že bil na obisku.

S tem neveselim dogodkom so se avanture naše Kolesne pravzaprav končale. Še šoferjema se je naenkrat začelo muditi domov tako, da smo včasih zdrveli po avtocesti tudi 90 km na uro, kar se prej ni zgodilo. Med vožnjo preko Italije smo dremali. Gotovo si vsi udeleženci tega potovanja vsaj za nekaj časa ne želimo vožnje z avtobusom. Po približno stotih urah presedenja po avtobusu, bi bilo to vsakomur popolnoma razumljivo.

Neva Trampuž

Rek Velenje

Vsak tretji je vključen v rekreacijo

„Začetki so bili skromni, tekmovanja redka, udeležba majhna. Vendar to ni vzelo poguma pionirjem rekreacije. Z veliko volje in ljubezni do športa, gibanja, rekreacije in sprostitev so neutrudno delali naprej in širili krog ljubiteljev in udeležencev rekreacije.“ Tako so dejali na Rudarsko elektroenergetskem kombinatu Velenje med drugim, ko so slavili 20-letnico organiziranja delavskega športa in rekreacije. Ta jubilej so praznovali v dneh slavlja rudarskega praznika.

Ob vsakodnevnih naporih rudarja v jami, delavca ob stroju in hkrati samoupravljalca pri odločanju o vseh najpomembnejših vprašanjih se je pojavila potreba po takšni izbiri prostega časa, ki bi človeku hkrati nudila zadovoljstvo in sprostitvev ob tem pa mu vračala

moči za vsakdanje napore. Prav to spoznanje je spodbudilo pri delavcih potrebo po športno rekreativnem udejstvovanju. Njihovi začetki so bili skromni, vendar je pozneje zanimanje naraščalo in športno rekreativna dejavnost je postajala vse bolj množično gibanje, za katerega je danes značilna vsestranska športna rekreativna dejavnost, ki je zajela vse temeljne organizacije združenega dela in skupnosti sozda Rek in skorajda že vsakega tretjega zaposlenega.

V po dejavnost so bili pred dvajsetimi leti vključeni le obratniki, klasičniki in elektrostrojni obratniki. Tekmovali so v odbojki, nogometu in kegljanju. Javne nastope sindikalnih športnikov so organizirali vsako leto ob rudarskem prazniku.

Poleg teh so začeli tudi z organizacijo raznih rekreacijskih tekmo-

vanj v obliki tekm med debelimi in suhimi ter med mladimi in starimi. Športno rekreativna dejavnost se je vse bolj širila, kmalu zajela še streljanje, šah, in druge panoge. Pravo prelomnico pa beležijo po letu 1976, ko so zaposlili rekreatorja, ki od takrat naprej skrbijo za organizirano delo med tozdi in delovnimi skupnostmi. Danes imajo v vseh tozdih tudi animatorje rekreacije, poleg njih pa še pomočnike za posamezne panoge.

Od prvih treh so v dveh desetletjih razširili tekmovanja na trinajst športnih panog, ob tem pa imajo še celo vrsto drugih rekreativnih dejavnosti. Te imajo enakomerno razdeljene skozi vse leto. Sedaj sodeluje v športno rekreativni dejavnosti 24 ekip. Veliko pozornost pa namenja tudi rekreaciji v zimskem času v zaprtih prostorih. V ta namen lahko dobi vsak delavec in njihovi člani družine športno izkaznico, s katero nato obiskujejo telovadnice, bazene in druge objekte. Za izkaznico morajo plačati 900 dinarjev.

Čeprav se ob jubileju lahko pohvalijo, da je že skorajda vsak tretji delavec na kakršen koli način vključen v to dejavnost, z doseženim še niso zadovoljni. Zavedajo se, da šport in rekreacija krepijo zdravje, povečujeta delovno sposobnost in ustvarjalnost in s tem večjo produktivnost ter tudi boljše obrambne sposobnosti vseh. Zato so pripravljeni da je to in opravljeno delo v preteklih dvajsetih letih dovolj močna podlaga za še hitrejši razvoj te dejavnosti in da bo vanjo pritegnili večje število žensk, predvsem pa delovnih invalidov. Končno pa želijo, da bi sleherni delavec čutil potrebo po športno rekreativni dejavnosti in se vanjo tudi vključijo.

Med slovesnostjo ob 20-letnici rekreacije sta Jože Grubelnik, vodja rekreacije in Herman Arlič, predsednik komisije za rekreacijo podelila trinajst srebrnih priznanj za prizadevano delo na tem področju v dvajsetih letih.

URADNI VESTNIK OBČINE VELENJE

RUBRIKA NAŠEGA ČASA LETO XIII Številka 9 VELENJE, DNE 18. JULIJA 1980

VSEBINA

51. Odredba o razporeditvi delovnega časa in uradnih ur upravnih organov Skupščine občine Velenje

IZVRŠNI SVET SKUPŠČINE OBČINE VELENJE
50. Sklepi za hitrejšo razreševanje stanovanjske problematike

IZVRŠNI SVET SKUPŠČINE OBČINE VELENJE
50. Sklepi za hitrejšo razreševanje stanovanjske problematike

Na podlagi 167. člena Statuta občine Velenje (Ur. vestnik občine Velenje št. 2/74) so zbor združenega dela, zbor krajevnih skupnosti in družbenopolitični zbor Skupščine občine Velenje na predlog Izvršnega sveta Skupščine občine Velenje na seji dne 23. 5. 1980 sprejeli:

SKLEPE
za hitrejšo razreševanje stanovanjske problematike

1. Samoupravni organi vseh temeljnih in drugih organizacij združenega dela, delovnih skupnosti in strokovnih služb, ki so kakorkoli udeležene pri programiranju, izvajanju ali na drug način v stanovanjsko-komunalni izgradnji, so dolžni obravnavati Poročilo o ukrepih za hitrejšo razreševanje družbeno-ekonomskih odnosov v stanovanjskem gospodarstvu, Poročilo in predloge ukrepov Izvršnega sveta ter Akcijski program in ukrepe za hitrejšo razreševanje problematike na področju urbanizacije, sprejeti potrebne ukrepe in konkretne akcijske programe za realizacijo teh sklepov.

2. Zavod za urbanizacijo Velenje:
— se mora do 30. 6. 1980 organizirati tako, da bo v celoti zagotovljeno izvajanje nalog iz odloka o pooblastitvi Zavoda za urbanizacijo za opravljanje strokovnih zadev s področja urbanističnega planiranja, sicer mora odgovorna oseba Zavoda odstopiti, — področji vodenja delovne organizacije in vodenja urbanizma mora biti ločeno in ista oseba ne more opravljati obeh funkcij,

— delovna skupnost Zavoda mora razpravljati o pomanjkljivostih in slabem urbanističnem načrtovanju soseske — predvsem soseske Salek II — in sprejeti konkretne ukrepe s posebnim poudarkom na odgovornosti,

— na svoje stroške predložiti takoj občinski skupščini v potrditev vse spremembe zaračunane načrta za sosesko Salek II,

— povežati se s KOC Velenje, Toplovodom Velenje, DOM Velenje in ustreznimi samoupravnimi in interesnimi skupnostmi ter pripraviti predlog samoupravnega sporazuma in ustrežno lastno organizacijsko in kadrovsko dopolnitev za učinkovito izvajanje investicij po programih samoupravnih interesnih skupnosti, za reševanje strokovne problematike celovite urbanizacije in komunalno-stanovanjske izgradnje ter izgradnje ostalih objektov družbenega standarda, vključno z raziskovalnimi in razvojnimi funkcijami.

3. Projektni biro Velenje
Delovna skupnost Projektnega biroja mora razpravljati o problematiki projektiranja objektov v soseski Salek II (prekoračitev rokov, nekvadratna, nevsaklajna in nepopolna dokumentacija, neprimerno projektiranje lokalov, cena projektov itd.) in sprejeti ukrepe, da se zagotovi odgovornost ter spoštovanje rokov in kvalitete.

4. Investitorji, dlasti in za stanovanjsko izgradnjo, morajo v bodoče dosledno zavzeti Projektni biro, Zavod za urbanizacijo in vse druge projektantske organizacije za spoštovanje rokov in kvalitete ter zagotoviti ustrezne sankcije.

5. Projektnantske organizacije morajo biti v prihodnje vključene v dohodkovno soodvisnost vseh, s sporazumom o usmerjeni stanovanjski izgradnji, povezanosti ukrepanj. Za izvajanje tega sklepa je zadolžena samoupravna interesna stanovanjska skupnost.

6. GIP Vegrad, Gradis in vsi drugi izvajalci gradbenih del morajo brezpogojno držati naknadno je dogovorjenih rokov izgradnje soseske Salek — Gorica III in Salek II, pri čemer morajo nositi ustrezen delež stroškov zaradi nespoštovanja rokov izgradnje. Izvajanje tega sklepa kontrolira Samoupravna interesna stanovanjska skupnost, ki o tem poroča občinski skupščini.

7. GIP Vegrad:
Samoupravni organi Vegrada morajo sprejeti sklepe glede odgovornosti strokovnih služb in posameznikov pri sklepanju gradbenih in drugih pogodb. Delovna organizacija je odgovorna naravnem za nespoštovanje sprejetih obveznosti tudi takrat, kadar sicer posamezna TOZD sklepa pogodbe.

8. Samoupravni organi GIP Vegrada, Gradisa, Temeljnih in delovnih organizacij v okviru PEK, ki opravljajo gradbeno dejavnost, ter vse druge organizacije združenega dela, ki vključujejo pri gradnji kooperante, morajo sprejeti ukrepe za odpravo ugotovljenih pomanjkljivosti teh kooperantov in zagotoviti dosledno izvajanje sprejetih obveznosti pri gradnji objektov.

9. Vse organizacije združenega dela, ki nastopajo kot izvajalci pri gradnji, se morajo vključiti v dohodkovno soodvisnost pri izgradnji naselij, sosesk in posameznih objektov. Nosilec te naloge je Samoupravna interesna stanovanjska skupnost.

10. Koordinacijski odbor za kadrovska vprašanja pri Predsedstvu Občinske konference SZDL Velenje mora predlagati kadrovske spremembe v organih Samoupravne interesne stanovanjske skupnosti.

51.

Na podlagi 94. in 95. člena Zakona o sistemu državne uprave in o izvršnem svetu skupščine SR Slovenije ter republiških upravnih organov (Ur. list SRS št. 24/79), 7. člena Odloka o razporeditvi delovnega časa v upravnih organih (Ur. list SRS št. 7/80) in 2. člena Odloka o izvršnem svetu Skupščine občine Velenje (Ur. vestnik občine Velenje št. 7/74) je Izvršni svet Skupščine občine Velenje na seji dne 2. 6. 1980 sprejel:

ODREDBO
o razporeditvi delovnega časa in uradnih ur upravnih organov Skupščine občine Velenje

S to odredbo se v skladu z zakonom določa delovni čas in njegova razporeditev ter uradne ure za stranke pri upravnih in drugih organih Skupščine občine Velenje.

1. člen
Delovni čas in uradne ure za stranke so:

1. Delovni čas:
— v torek, četrtek in petek od 6. do 14. ure
— v ponedeljek in sredo od 7. do 16. ure

2. Uradne ure za stranke:
— v ponedeljek, sredo in petek od 8. do 12. ure
— v ponedeljek in sredo še od 14. do 16. ure

3. člen
Ne glede na določbo 2. člena se zaradi potreb in narave dela razporeja uradne ure za stranke:

— v oddelku za notranje zadeve: prometne zadeve, potni listi, matične zadeve, prijavno-odjavna služba in zadeve javnega reda in miru ter

— v oddelku za ljudsko obrambo: prijavno-odjavna služba vsak dan od 6.30 do 14. ure in v ponedeljek in sredo od 7. do 16. ure.

— v inšpekciji službah je delovna služba za stranke vsak dan od 8. do 14. ure, — sprejemna pisarna posluje vsak dan od 6. do 14. ure, v ponedeljek in sredo od 7. do 16. ure.

— v organu za kaznovanje prekrškov vsak dan od 8. do 14. ure in v ponedeljek in sredo do 16. ure.

4. člen
Ta odredba velja za delovni čas in uradne ure vseh upravnih organov Skupščine občine Velenje, Temeljno sodišče Celje — enota Velenje, Temeljno tožilstvo Celje — enota Velenje, Družbenega pravobranilca samoupravljanja Velenje, Organa za kaznovanje prekrškov in druge organe pri Skupščini občine Velenje.

5. člen
Ta odredba prične veljati osmi dan po objavi v Uradnem vestniku občine Velenje, prične pa se uporabljati od 1. julija 1980 dalje.

Številka: 14-9/79-1
Datum: 2. 6. 1980

PREDSEDNIK
Izvršnega sveta SO Velenje
Franjo KLJUN
dipl. ing. str.
s. r.

Peto srečanje narodnozabavnih ansamblov

koledar

V nedeljo bo na Graški gori veselo

Prosvetno društvo Ivan Cankar iz Plešivca ter osnovna organizacija ZSMS Plešivec prirejata v nedeljo, 20. julija s pričetkom ob 14. uri že peto tradicionalno srečanje narodno zabavnih ansamblov. To srečanje je postalo med občani naše in sosednjih občin izredno priljubljeno, saj se ga vsako leto udeležijo v zelo velikem številu.

Organizatorji obljubljajo, da bo letošnje srečanje narodno zabavnih ansamblov še boljše kot je bilo doslej, saj so se nanj prijavili tudi priznani ansambli iz domovine, poveljani pa se lahko tudi z ansambli naših izseljencev iz tujine. Program bodo popestrili tudi velenjski humoristi.

Omeniti velja, da bodo najboljše pesem o Graški gori nagradili, sicer pa srečanje ni tekmovalnega značaja. Lepe

nagrade so pripravili za obiskovalce, saj bodo žrebali vstopnice.

Organizator petega, že tradicionalnega srečanja narodno zabavnih ansamblov na Graški gori, torej obljublja, da boste lahko na srečanju preživeli zares lepo nedeljsko popoldne, zabavali pa se boste lahko še pozno v noč, saj bo po srečanju za dobro razpoloženje igral ansambel Franca Miheliča. Vse pa je seveda odvisno od vremena. Zaradi tega so se odločili, da bo prireditev v primeru slabega vremena naslednjo nedeljo. Pa še to! V želji, da na Graški gori v nedeljo ne bi bilo prevelike prometne gneče ter da bi se prireditve lahko udeležili v kar največjem številu, so organizatorji dobro poskrbeli tudi za promet in v ta namen pripravili več parkirišč.

M. Z.

Pisma bralcev

Kako zaračunavajo storitve?

Pred prihodom gostov vlaka bratstva in enotnosti smo zaprosili Vrtanarstvo KOC Velenje, da pokosijo zelenico pri centralnem spomeniku XIV. divizije na Graški gori, saj smo predvidevali, da si bodo gostje želeli ogledati ta veličasten spomenik. Prosili smo, da to delo opravijo hitro. To so tudi storili, dostavili pa so nam račun, ki nas je zelo presenetil. Košnjo zelenice (velikost 5537 kv. metrov) so nam zaračunali 5.537 dinarjev,

grabljenje trave in nalaganje na traktor 4.042,01 dinar in prevoz traktorja in kosilnice 1.133,20 dinarjev. Za enkratno košnjo zelenice na Graški gori smo torej prejeli račun v višini 10.712,20 dinarjev. Menimo, da je to preveč. Verjetno bi bili kmetje na Graški gori in drugod nadvse veseli, če bi pri košnji na posestvu toliko zaslužili. Najbrž pa bi bil kakšen kmet zelo rad vzel pokošeno travo.

OO ZZB NOV VELENJE

Zlata poroka

Preteklo soboto sta petdeset let skupnega življenja slavila zakonca Ivan in Cilka Blažič. Jubilarita nista imela lahke mladosti, saj sta morala že zelo zgodaj služiti kruh.

Nevesta Cilka je bila doma iz Šembrice pri Velenju, ženin Ivan pa s Paškega Kozjaka. Spoznala sta se leta 1928 in se 9. februarja leta 1930 tudi poročila. Njuna petdesetletna skupna pot je bila lepa, pa tudi težka, saj sta vseskozi krepko občutila vso trdoto življenja.

nja delavca — hlapca in dekle. Vendar nista nikoli klonila pod težo bremena, zato ker sta si bila vseskozi drug drugemu v močno oporo. Živela sta v družinski ljubezni, poštenju in skromnosti.

Vendar, ko se sedaj ozirata na prehojeno pot, sta ponosna na to, kar sta naredila, ustvarila. 78 letna Cilka in 71 letni Ivan živita sedaj v toplem družinskem okolju na Konovem.

(L. O.)

Jubilarita Cilka in Ivan Blažič

Republiško prvenstvo v plavanju

Segli po najvišjih mestih

Plavalci plavalnega kluba Velenje so dosegli lep uspeh na republiškem prvenstvu v plavanju za starejše pionirje in mladince, ki je bilo preteklo soboto in nedeljo v Radovljici. Sodelovalo je 12 klubov. Nekoliko slabši so bili starejši pionirji, ki so osvojili 11. mesto. Treba je omeniti, da niso bili kompletni, saj sta plavalca le dva, ostali pa so bili odsotni zaradi bolezni in dopustov. Lep uspeh so dosegli mladinci, ki so ekipno osvojili tretje mesto v republiki za Ljubljano in Triglavom. Za njimi so ostali znani klubi v plavanju, kot so 4. Ilirija, 5. Fužinar, 6. Branik itd.

Najuspešnejša plavalka pri domačinka je bila Katja Žibert z dvema naslovoma republiške prvačkinje in enim drugim mestom. (100 m prsno: 2. mesto 1:22,26, 200 m prsno: 1. mesto 3:01,25, 100 m hrbtno: 1. mesto 1:18,86).

Se nekaj rezultatov ostalih plavalcev, ki so vsi popravili osebne rezultate. Judita Urieb — 100 m kravl — 5. mesto 1:10,2,

200 m kravl — 5. mesto 2:33,6, 100 m delfin — 5. mesto 1:16,6. Frani Gorjanc 200 m prsno — 4. mesto 2:58,1, 100 m delfin — 6. mesto 1:9,2. Uspešna je bila tudi mladinska štafeta v postavi Brelik, brata Vejnovič in Gorjanc, ki je osvojila dvakrat drugo mesto. (4 x 100 m mešano — 5:06,4, 4 x 100 m — kravl — 4:24,0). Pri mlajših mladincih sta se izkazala brata Dušan in Đoko Vejnovič. Dušan je bil dvakrat tretji, in sicer 100 m hrbtno 1:12,2, 100 m delfin 1:10, L. Prav tako, dvakrat tretji je bil tudi Đoko, in to na 100 m prsno 1:22,2 in na 200 m prsno 2:56,8. Pred plavalci Velenja je letos še nekaj pomembnih tekem. Že danes bodo plavalci na odprtem prvenstvu Celja, kjer se obeta močna konkurenca. Najpomembnejša tekma za mlade plavalce pa bo 26. in 27. julija v Beogradu, ko bo državno prvenstvo za mladince in mladinke. Po doseženih rezultatih lahko tudi pričakujemo ugodne vesti iz Beograda in jim želimo veliko uspeha.

A. O.

dežurstva

ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU VELENJE

18. 7. 1980 dr. Žubar (dnevni), dr. Zupančič (nočni)
19. 7. 1980 dr. Lešnik (dnevni), dr. Gordana Princ (pom. dežurni),
20. 7. 1980 dr. Lešnik (dnevni), dr. Princ (nočni)
21. 7. 1980 dr. Natek (dnevni), dr. Gino Princ (pom. dežurni)
22. 7. 1980 dr. Natek (dnevni), dr. Gino Princ (nočni)
23. 7. 1980 dr. Zupančič (dnevni), dr. Seher (nočni)
24. 7. 1980 dr. Lešnik (dnevni), dr. Gino Princ (nočni)

ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENI POSTAJI ŠOŠTANJ

18. 7. — 22. 7. 1980 dr. Menih
23. 7. — 25. 7. 1980 dr. Lazar

VETERINARJI V VETERINARSKI POSTAJI VELENJE

od 18. 7. do 25. 7. 1980 Peter Rihtarič, dip. vet., Šoštanj, Prešernov trg 7 — telefon 881-143

mali oglasi

CENJENE STRANKE OBVEŠČAMO, da bo kemična čistilnica POLAK Marjana, Koroška 44, Velenje zaprta zaradi kolektivnega dopusta od 21. 7. do 9. 8. PRODAM 1 leto star črno-bel televizor Gorenje-Turkiz. Ivan Mandelc, Šmartno ob Paki 50.

POSTENEGA najditelja prosim, da proti nagradi vrne v uredništvo uro, ki je bila izgubljena 3. julija na gradu. PRODAM šotor za 4 osebe, nemške izdelave. Informacije po telefonu 830-956 od 6. do 6.30 ure.

PRODAM ugodno Fiat 850 z rezervnimi deli za generalno. Naslov v uredništvu.

PRODAM opremo za steklarsko delavnico. Ogled možen vsak dan od 8. do 14. ure. Ružica Rajc, Trebuška 5, Velenje.

V DELOVNO RAZMERJE sprejemem dva stavbna mizarja. Osebnih dohodkov okrog 8.000,00 din, ostalo po dogovoru. Hkrati sprejemem v uk dva vajenca. Mizarstvo Alojz Lukač, Spodnja Rečica 36, 63332 Rečica, telefon 830-889.

IZDELUJEM cementno opeko v vseh barvah. Format opeke je 40 x 24 cm. Cena: 10,00 din za komad. Strahovnik Milan, Lokovica 101/B, 63325 ŠOŠTANJ.

PRODAM kombinirano sobo. Dworak Marjan, Tomšičeva 13, telefon 851-084.

kino

REDNI KINO VELENJE

18. 7. — petek ob 18. in 20. uri NENAČADNI ROP — avstralska kriminalka. Režija: Bruce Beresford. Igrajo: Terry Donovan, Uduard Dewereauz.

19. 7. — sobota ob 18. in 20. uri DVA SUPER POLICAJA — ameriška komedija. Režija: E. B. Glucher. Igrajo: Terence Hill, Bud Spencer

20. 7. — nedelja ob 18. in 20. uri OČI LAURE MARS — ameriška kriminalka. Režija: Irvin Keshner. Igrajo: Faye Dunaway, Tommy Lee Jones

22. 7. — torek ob 18. in 20. uri SAHARSKA PREVARA — italijanski akcijski. Režija: Tonino Valeri. Igrajo: Franco Nero, Michel Constantin

23. 7. — sredo ob 18. in 20. uri SAHARSKA PREVARA — italijanski akcijski

24. 7. — četrtek ob 18. in 20. uri ZLOČIN BREZ STRASTI — VIOLETE NOZIERE — francoska kriminalna drama. Režija: Clod Shabrole. Igrajo: Isabelle Iper, Stephanie Odran

KINO DOM KULTURE VELENJE

24. 7. — četrtek ob 20. uri EMILY — angleški erotični. Režija: Henry Heoert. Igrajo: Koo Stark, Sarah Brackett

KINO ŠOŠTANJ

19. 7. — sobota ob 19,30 uri OČI LAURE MARS — ameriška kriminalka

20. 7. — nedelja ob 17,30 in 19,30 uri SUROVO PLAČILO — ameriški triler. Režija: Charles Dubin. Igrajo: Stevan Meckjetti, Kej Lenc

21. 7. — ponedeljek ob 19,30 uri DVA SUPER POLICAJA — ameriška komedija

22. 7. — sredo ob 19,30 uri NENAČADNI ROP — avstralska kriminalka

KINO ŠMARTNO OB PAKI

18. 7. — petek ob 20. uri DVA SUPER POLICAJA — ameriška komedija

22. 7. — torek ob 20. uri OČI LAURE MARS — ameriška kriminalka

gibanje prebivalstva

MATIČNI URAD VELENJE

Poroke:

Herman Plevnik, roj. 1959, rudar iz Kozjaka in Vera Povh, roj. 1959, vrtarka iz Paškega Kozjaka; Matija Knez, roj. 1921, kmetovalec iz Brez in Frančiška Runež, roj. 1920, upokojenka iz Velenja; Vinko Rednjak, roj. 1956, avtoklepar iz Paroža in Danica Pečko, roj. 1963, sestavljalka iz Paškega Kozjaka; Ivan Kresnik, roj. 1958, predmetni učitelj iz Mislinke Dobrave in Marjana Črep, roj. 1960, študentka iz Velenja; Milenko Krajnc, roj. 1957, ekonomski tehnik iz Velenja in Ana Tajnikar, roj. 1956, ekonomski tehnik iz Velenja; Jože Pantner, roj. 1955, strojnik iz Dovž in Marija Zajc, roj. 1962, dijakinja iz Škal; Danijel Zagorc, roj. 1956, strojni ključavničar iz Velenja in Marija Dobelšek, roj. 1961, šivilja iz Velenja.

Smrti:

Štefanija Oblak, gospodinja iz Petrovč št. 1113, roj. 1901

Terezija PRAPROTNIK, upokojenka iz Velenja, Kidričeva 23, roj. 1893; Terezija STRMŠEK, upokojenka iz Velenja, Šmarska 13, roj. 1896; Vinko VIDEMŠEK, upokojenec iz Škalskih Cirkovc 15, roj. 1920; Herman KRALJ, pravnik iz Šoštanja, Aškerčeva 3/a, roj. 1926.

DO TRGOVSKO PODJETJE „VINO“ ŠMARTNO OB PAKI

RAZPISUJE po sklepu delavskega sveta

javno licitacijo

za prodajo osnovnih sredstev

TOVORNI AVTOMOBIL TAM 4500, letnik 1963, tehnično brezhiben, registriran za leto 1980. Izklicna cena znaša 60.000 din.

Licitacija bo v prostorih DO VINO Šmartno ob Paki v soboto, 26. julija 1980 ob 8. uri. Pred začetkom licitacije morajo udeleženci predložiti dokazila o vplačani varščini v višini 6.000 din, ki jo vplačajo v blagajni DO VINO Šmartno ob Paki oziroma da z virmanom dokažejo, da so varščino vplačali. Na licitaciji lahko sodelujejo vse fizične in pravne osebe.

Prometni davek za prodajno vrednost plača kupec. Ogled tovrnega avtomobila je mogoč vsak dan od 6. do 14. ure na sedežu DO VINO Šmartno ob Paki. Vsa pojasnila o prodaji lahko dobite na sedežu DO ali po telefonu 884-010.

Vzgojno izobraževalni zavod Velenje TOZD OŠ BRATOV LETONJE Šmartno ob Paki

OBJAVLJA prosta dela in naloge

KUHARICE

v šolski kuhinji

Delo se združuje za določen čas s polnim delovnim časom (nadomeščanje delavke na porodniškem dopustu). Rok za prijavo je 15 dni po objavi.

RŠC VELENJE

ODKUPI po dogovoru

PARCELO (1500 do 2000 kv. m) s stanovanjsko hišo, staro do 10 let v območju Velenja ali bližnje okolice.

Ponudbe pošljite na naslov: RŠC Velenje, splošno-pravni, samoupravni sektor.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, starega očeta in strica

Ivana Štukovnika

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti, darovali vence in cvetje ter nam izrekli sožalje.

Žalujoči: vsi njegovi

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta in starega očeta

Marjana Šimeka (upokojenega rudarja)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem, prijateljem ter sodelavcem, ki so nam izrekli sožalje, darovali cvetje in ga pospremili na njegovi zadnji poti. Posebna hvala obema govornikoma, DO RLV, tozdu RPP, DO DOM Velenje, občinskemu komiteju ZK, TGO Gorenje, rudarski godbi, častni straži ter društvu upokojencev Velenje.

Žalujoči: žena Štefka, hčerki Marjana in Olga ter sin Jože z družinami.

Turistično društvo Mozirje

Prisluhnili potrebam članstva

Mozirsko turistično društvo se že dalj časa ponaša z raznovrstnimi oblikami dejavnosti in so jih v zadnjem času še popestrili. Spoznali so namreč, da kljub vsemu niso v celoti zadovoljevali želja in potreb svojih članov. Doslej so svoje delo usmerjali v akcije, ki so bile širšega pomena, tako za kraj, kot za vse številnejše obiskovalce od drugod. Te usmeritve v bodoče seveda ne nameravajo zapustiti, okrepili bodo le odnose med člani društva in vrsto dejavnosti nameranih prav njim.

Takšno odločitev so sprejeli tudi zaradi ankete, ki so jo v lanskem letu opravili med svojim članstvom

in je dala vrsto pomembnih ter zanimivih pobud. Upoštevali so jih v celoti in temu primerno so spremenili še organizacijsko sestavo društva. Poslej bodo društva sestavljale interesne skupine. Vsaka je pripravila svoj delovni načrt in z njim sprejela tudi delovne obveze, seštevke vseh pa je, z ostalimi širšimi nalogami vred, seveda načrt dela društva v celoti.

V precej veliki meri je že zaživela sadjarska sekcija, ki združuje ljubitelje vrtnega sadjarstva. Njeni člani bodo pripravili vrsto strokovnih predavanj in drugih oblik izobraževanja za svoje člane, kra-jane in šolsko mladino. Vedo, da

so zgolj predavanja premalo, zato so že uredili poskusni nasad, ki služi praktičnemu pouku za vse ljubitelje vrtnega sadjarstva. Meri 15 arov, na njem že postavljajo vrtno hišico, člani pa z delom v nasadu pridobivajo znanje o strokovnih sadjarskih vprašanjih in o zaščiti rastlin. K sodelovanju so že pritegnili drevosnoco Mirošan, Pinus iz Rač in Tovarno dušika iz Ruš.

Svojo skupino so oblikovali tudi ljubitelji gob. Dejavnost so seveda usmerili v spoznavanje užitnih gob in v pravilno pripravljanje jedi. Načrtujejo različne oblike izobraževanja in usposabljanja. Med drugim bodo nekajkrat skupno krenili v gozdove in se po končanem nabiranju ponovno srečali. S pomočjo strokovnjaka bodo pregledali izkupiček, se pri tem marsikaj naučili, kar takoj zatem v kuhinji gobe pripravili in se z njimi posladkali. Občasno bodo pripravili še izlete v kraje, ki se ponašajo s pestro izbiro in količino gob.

Narodni običaji prav tako zanimajo dokajšnje število članov. V tej sekciji so se torej združili tisti, ki se navdušujejo nad starimi šegami in navadami, nad kulturnim izročilom Mozirja in doline v celoti. Se naprej bodo skrbeli za pridelitve, ki so se že uveljavile. Med nje vsekakor sodijo pustni karnevali, dan koscev in grabljic in postavljanje mlaja, načrtujejo pa še nekatere druge, ki naj bi prav tako postale tradicionalne. Delo te sek-

cije se v veliki meri navezuje na delo naslednje, narodopisne. Ta bo poskrbela za zbiranje in ohranjanje predmetov iz naše preteklosti, občasno bo pripravljala razstave in skrbela za društveno kroniko. Že sedaj ima v varstvu kmečko hišo v Savinjskem gaju, v kateri je zbranih že veliko zanimivih predmetov, zbirko pa bo seveda skušala kar se da obogatiti.

Nova in vsekakor zelo privlačna je konjeniška sekcija, ki predstavlja zametek tega športa in razvedrila v Gornji Savinjski dolini. Njenega prispevka k popestritvi turistične ponudbe ne kaže posebej poudarjati. Kar lepo število pravih lipancev so posamezniki že kupili, društvo pa bo v začetku poskrbelo za dva, ki bosta kaj kmalu na voljo svem ljubiteljem jahanja. V te namene že urejujejo jahalno stezo. Pomembna je tudi naslednja naloga. Z njeno uresničitvijo bodo vzgojili mlade, ki jih veselijo konji in konjeniški šport. Tudi na tem področju ne stojijo križem rok. Pridno urejajo manjši poligon na prostoru ob Savinji, načrtujejo pa tudi gradnjo večnamenskega objekta, ki naj bi služil shranjevanju vozov in opreme, ki jo v društvu že imajo. Pri tem ne bi smeli prezreti pomoči celjskega konjeniškega kluba, ki s to sekcijo pridno sodeluje in ji obilno pomaga na različne načine. Prav prek kratkim so celjski jahači v Mozirju opravili propagandni nastop v preskakovanju ovir. Zares številnim obiskovalcem so ta šport predstavili z besedo in dejanji in zagotovili je zanimanje znova poraslo.

Takšna je in bo tudi v bodoče dejavnost posameznih interesnih dejavnosti, društvo kot celota pa je v letošnjem delovnem načrtu zapisalo še vrsto drugih nalog. Na levem bregu Savinje bodo uredili sprehajalno stezo od Delejevega jezua do mosta v Lokah in vse to področje posadili z grmičevjem in drevjem. Očistili in znova uredili bodo stari park, očistili bodo strugo in kopališče ter pripravili vrsto novih stilnih reklamnih napisov, desk in smerokazov. Izvedli bodo opozorilno akcijo, ki naj vse v kraju spodbudi k še večji skrbi za urejenost kraja in okolja, želijo pa opraviti množično očiščevalno akcijo. Prav tako načrtujejo piknik za stalne goste, sklicali bodo sestanek z oddajalci sob in sodelovali na letošnji prireditvi Hortikultura 80 v Celju ter na razstavi na Muti. Pozabiti ne smemo tudi na dobro sodelovanje z društvom slovenskih vrtnarjev. O tem je bilo napisanih že veliko besed in jih ne kaže ponavljati, najlepši dokaz za to pa je Savinjski gaj.

J. P.

Mala anketa

Med počitnicami na delo

Že več kot mesec dni je od tega, kar so se zaprla šolska vrata. Za nekatere šolarje je to čas prijetnih doživetij in lenarjenja. Mnogi učenci, dijaki in študentje pa počitnice izkoristijo za delo, saj jim prislužen dinar še kako prav pride. Tudi mi smo se odpravili v delovne kolektive med praktikante in jih povprašali o delu, ki ga opravljajo. Takole so nam pripovedovali:

Peter Friškovič: »Končal sem 4. letnik velenjske gimnazije in se v zdravstvenem domu na štirinajst-dnevni obvezni praksi. Vpisal sem se na medicinsko fakulteto.

Po zakonu o usmerjenem izobraževanju pa moram opraviti obvezno prakso. Izkušnje sem si nabiral že v domu za varstvo odraslih, kjer sem bil v splošni ambulanti, v zdravstvenem domu pa sem bil nekaj dni v šolskem dispanzerju ter reševalnem oddelku. Delo je zelo zanimivo in razgibano. Vsak dan doživim nekaj novega. Najrajši delam v splošni ambulanti. Pišem recepte, napotnice, pomagam sestram pri prevezih. Moji sodelavci so vsi zelo prijazni, mi pomagajo in tudi večkrat kaj povedo. Ker sem na obvezni praksi, z zaslužkom ne bi nič. S počitniškim delom ne bom nadaljeval, ker se bom pripravil na sprejemne izpite. Pred študijem pa me čaka še služenje vojaškega roka.

Brigita Meissenbach: »Na delo sem prišla zaradi obvezne prakse, ki jo moram opraviti v času počitnic. V oddelku analiz in statistike v tovarni gospodinjke

opreme sem že od 1. julija. Pripravljam pa razna poročila o polletni uresničitvi načrta. Delo mi je zelo všeč. Ker sem končala 1. letnik ekonomske šole v Celju, sem na praksi spoznala, da sem se pri izbiri poklica pravilno odločila. Praksa, ki jo bom pridobila, pa mi bo pripomogla pri izpolnjevanju znanja in pri nadaljnjem učenju. Denarja, ki si ga bom prislužila bo bolj malo, porabila pa ga bom za šolske potrebe.

Darinka Grebenšek: »Tudi jaz moram opraviti štirinajst-dnevno prakso. Končala sem tretji letnik zdravstvene šole v Celju. Delo, ki ga opravljam v zdravstvenem domu, mi je zelo všeč. Delam v šolskem dispanzerju. Veliko sem se naučila, saj mi sestre zelo pomagajo. Prakse ne opravljam prvič. V prvem letniku sem del počitnic v zdravstvenem domu v splošni ambulanti, lansko leto sem nabirala izkušnje v zdravilišču Topolšica, letos pa v šolskem dispanzerju, kjer urejam kartoteko, opravljam preveze in dajem injekcije. Z denarjem, ki ga bom zaslužila si ne delam prevelikih skrbi, saj se odpravljam na morje.

Marko Mirmik: »V avtomehanični delavnici v Gorenju sem že teden dni na obvezni praksi. Končal sem tretji letnik strojno tehnične šole v Velenju.

Tudi lansko leto sem opravljal obvezno prakso v Gorenju. Delo mi je zelo všeč, je zelo zanimivo in razgibano. Daje mi dovolj praktičnega znanja, ki ga bom pri opravljanju poklica potreboval. Veliko že sam znam, kdaj pa kdaj pa mi pomagajo tudi sodelavci. Denarja ne bo veliko. Največ ga bom porabil za nakup šolskih potrebščin.

Janko Kopušar: »Prvič sem na počitniški praksi. Na ekonomski šoli, kjer sem končal prvi letnik, moram dijaki opraviti tudi štirinajst-dnevno prakso. Ker pa mi je delo tu zelo všeč, bom ostal kar cele počitnice. Ob teoretičnem znanju bom nekaj izkušen za nadaljnje šolanje pridobil s prakso. Delam v oddelku plana, kjer knjižim in pišem poročila. Čeprav sem na počitniškem delu le kratek čas, sem spoznal, da sem si izbral pravi poklic. Če pa bo še uspeh takšen kot je bil letos, bom v tej smeri študij nadaljeval.

-TK, MZ-

Alpinistične novice

V steni Štajerske Rinke

V nedeljo, 13. julija sta Ivo Avberšek in Tone Vovk, oba sta člana Saleškega alpinističnega odseka, preplezala Direktno smer (ocena VI) v steni Štajerske Rinke nad Okrešljem. Stena je bila ponekod mokra in gladka, izstopila pa sta v močni megli. Isti dan sta v steni Male Rinke Cerjak in Jugovar ponovila Igličev (V).

V Turškem žlebu je še zelo ve-

liko snega, zato opozarjamo planince, da se brez primerne obutve in cepina tod naj ne odpravljajo. Tudi megla je že marsikateremu zagodla. Zato odhajajte na nepoznano pot v spremstvu izkušenih in ne sami. Če vreme slabo kaže (megla, nevihta), raje počakajte na naslednji dan ali teden.

I. Avberšek

Izlet v Matkov škaf

Enkratna naravna tvorba

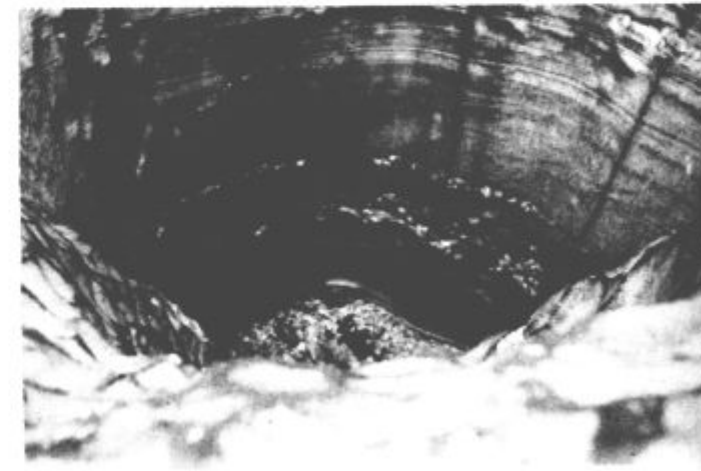
Komisija za planinstvo pri ZTKO Mozirje in Planinsko društvo Solčava sta tudi letos pripravila množični planski pohod do Matkovega škafa. Ta edinstvena naravna tvorba, okrog 30 metrov visoki sneženi valj, ki mu domačini pravijo kar škaf, je vsekakor vredna ogleda in letos se je v Matkovem kotu zbralo kar preko 300 pohodnikov. Ljubitelji planin in naravnih znamenitosti so prišli od blizu in daleč. Udeleženci niso bili le iz Gornje Savinjske doline, precej jih je bilo iz Velenja, Soštanja, Žalca, Celja, Ljubljane in od drugod. Zagotovo nikomur ni bilo žal tistih nekaj ur hoje, čeprav dobršen del tudi po snegu.

Škaf letos sicer ni dosegel rekordnih višin, slabih 29 metrov pa je še vedno spoštljiva višina. Udeleženci so se zbrali pri gostišču Logar v Logatski dolini in so pozneje od lovske koč v Matkovem kotu skupno krenili navzgor. Po povratku so se znova ustavili pri koči, se tam dalj časa pomudili na veselem planinskem srečanju in se poslovlili z iskrenim nasvidenjem prihodnje leto. Prepričani so, da si bo to, zares enkratno stvaritev narave, prihodnje leto ogledalo še več obiskovalcev.

J. P.

Pot je sicer strma, vendar so jo z zmerno hojo zmogli mladi in stari

Pogled v globino je skorajda malce grozil živ, pa vendar narava s svojimi deli vzbuja občudovanje

Ivan Delopst

Kdaj priznanje poklica?

Na naših cestah je iz dneva v dan več prometnih nesreč. Promet je vse gostejši in tako tudi večja nevarnost. Prav zaradi tega nam je odveč že nekaj ur vožnje na teden. Kako pa je tistim, ki služijo na cestah svoj vsakdanji kruh. Tistim, ki morajo zjutraj na delo in na dogo morda celo več dni trajajočo vožnjo, kljub temu, da zato sploh niso razpoloženi?

Pa vendar morajo, saj je to njihov poklic, cesta je njihovo delovno mesto.

O tem smo se pogovarjali z IVANOM DELOPSTOM, ki je zaposlen v Avtoparku že dvajset let. »Ja,« je dejal uvodoma, »letos sem imel kar dva jubileja. V delovni organizaciji Avtopark sem zaposlen že dvajset let, toliko časa pa sem tudi že član društva šoferjev in avtomehanikov.«

Že kot mali fantič se je Ivan navduševal nad avtomobili.

Njegova velika želja je bila, da bi postal šofer. Vendar po končani osnovni šoli ni imel veliko možnosti za to in se je odločil za poklic mizarja, kljub temu, da do tega dela ni imel veselja. Izučil se je za mizarja v Soštanju, takratnem Liku, nato pa po nekaj mesecih dela odšel na odsluženje vojaškega roka. Pred tem je tudi opravil izpita za voznika A in B kategorije. Navdušen je bil, ko so ga ob prihodu v vojsko odredili k prometni vojni policiji, v Kumanovem pa je v tem času opravil tudi izpit za šoferja C kategorije. To pa je bilo tudi tisto kar si je ves čas želel in ob prihodu domov je takoj pričel iskati službo v Avtoparku.

Tam je bila v tistem času velika potreba po strojnikih, zato je dobil v opravljanje buldožer. Zelo je bil vesel novega delovnega mesta. Delu, ki je gotovo zelo težko in terja vrsto naporov, se je rad posvečal in ga opravljal za največjim veseljem. Dolgo je delal na depozitni premosti. »To delo je bilo zelo težko,« je dejal. Delali smo v zelo težkih delovnih pogojih in v vseh treh izme-

Ivan Delopst

nah. Najhuje je bilo leta 1962, ko se je premog na deponiji vžgal. Delovni pogoji so bili potem še mnogo težji. Prostim dni sploh ni bilo. Tako sem pričakal tudi novo leto na buldožerju.

Kasneje je delal v Skalajah. Zelo rad se spominja, ko so odkrili ostanke mastodonta leta 1964. To je bilo vsekakor zelo veliko doživetje, za vse prisotne, je pristavil.

Dolgoletno delo na buldožerju pa je načelo Ivanovo zdravje. Pešati mu je pričel sluh, vse bolj ga je bolela tudi hrbtenica. Zdravnik mu je svetoval, naj zapusti buldožer.

Tako je leta 1966 Ivan Delopst pričel letno tovornjaka.

»Rad sem delal na buldožerju, pa vendar sem bil kar vesel, da sem dobil drugo vozilo. Vozil sem po različnih krajih Jugoslavije. Veliko smo vozili za tovarno gospodinjke opreme Gorenje Velenje, ki takrat še ni imela lastnega avtoparka, pa za rudnik in druge. Delo je bilo zanimivo. Spoznaval sem nove kraje naše domovine. Reči moram, da takšne dolge vožnje nisto lahke. Trajajo tudi več dni in sploh nimaš pravega delovnega časa. Meni je bilo še toliko huje, ker me daje, kot sem že povedal, hrbtenica.

Zaprosil sem za premostitev, ki so mi jo tudi uspešno rešili

in sedaj že nekaj časa vozim doma, med obrati, največ za potrebe jamske mehanizacije. Z delom sem, nadvse zadovoljen.

Ivan Delopst se aktivno vključuje v samoupravno življenje delovne organizacije, pa tudi v delo društev šoferjev in avtomehanikov. Omenil je, da so imeli v delovni organizaciji številne težave, ki pa jih sedaj dokaj uspešno razrešujejo.

Dobri medsebojni odnosi, zadovoljstvo na delovnem mestu, je po njegovem osnovni pogoj za uspešno delo.

Delo šoferja je naporno, odgovorno in nevarno. To vemo vsi, ki smo tudi sami šoferji amaterji. Za delo poklicnega šoferja pa lahko trdimo, da je še mnogo težje. Pa vendar je Ivan Delopst poudaril: »Žal, še vedno nimamo priznanega poklica. Prav tako se že dvajset let borimo za beneficirano delovno dobo. To je kolegom iz drugih republik že uspelo, mi pa se še vedno samo dogovarjamo. In to kljub dejstvu, da na primer lahko na prste preštejem v našem kolektivu, ki sploh ni tako majhen, tiste šoferje, ki so se redno upokojili. Vsi zbole prej, se premestijo na druga delovna mesta, ali pa se invalidsko upokojijo.«

Šoferji in avtomehaniki praznujejo svoj praznik, v spomin na 13. junij leta 1943, ko so motorizirane enote partizanske vojske osvobodile mesto Žuženberg. V Velenju organizirajo že vrsto let na ta dan parado z okrašenimi vozili in tako dokažejo, da so dobro organizirani in močni pri delu, kot bi bili tudi, če bi bilo potrebno našo domovino braniti.

Ob koncu pogovora je Ivan Delopst poudaril, da je tudi, med šoferji in avtomehaniki nastala velika praznina po smrti predsednika Tita. »Bil je naš velik vzornik. Toda njegovo delo bomo nadaljevali in vztrajno čvali pridobitve revolucije.«

Mira Zakošek

Propagandni nastop celjskih jahačev je vzbudil veliko pozornost